2024/927

26.3.2024

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2024/927

af 13. marts 2024

om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionen har i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU ([2]) revideret nævnte direktivs anvendelse og anvendelsesområde og konkluderet, at målene om at integrere EU-markedet for alternative investeringsfonde (»AIF'er«), sikre et højt investorbeskyttelsesniveau og beskytte den finansielle stabilitet i det store og hele er blevet opfyldt. I forbindelse med sin revision konkluderede Kommissionen dog også, at der er behov for at harmonisere reglerne for forvaltere af alternative investeringsfonde (»FAIF'er«), som forvalter AIF'er, der udsteder lån, samt behovet for at præcisere de standarder, der gælder for FAIF'er, der delegerer deres funktioner til tredjemand, med henblik på at sikre ligebehandling af virksomheder, der opbevarer aktiver, forbedre adgangen til depositartjenester på tværs af grænserne, optimere indsamlingen af tilsynsdata og lette anvendelsen af likviditetsstyringsværktøjer i hele Unionen. Der er derfor behov for ændringer for at imødekomme disse behov med henblik på at forbedre funktionen af direktiv 2011/61/EU.

(2) En robust delegeringsordning, ligebehandling af virksomheder, der opbevarer aktiver, sammenhæng i indberetningen med henblik på tilsyn, navnlig gennem fjernelse af overlapninger og overflødige krav, og en harmoniseret tilgang til anvendelsen af likviditetsstyringsværktøjer er også nødvendige for forvaltningen af virksomheder, der beskæftiger sig med kollektiv investering i værdipapirer (»investeringsinstitutter«). Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF ([3]), som indeholder regler for meddelelse af tilladelse til og drift af investeringsinstitutter og deres administrationsselskaber med hensyn til delegering, opbevaring af aktiver, indberetning med henblik på tilsyn og likviditetsrisikostyring, bør derfor også ændres.

(3) Unionens marked for AIF'er nåede op på 6,8 bio. EUR i nettoaktivværdi ved udgangen af 2022. Professionelle investorer tegner sig for ca. 86 % af nettoværdien af AIF'er, der forvaltes eller markedsføres af FAIF'er, der har fået meddelt tilladelse, og af FAIF'er under tærsklen, dvs. de FAIF'er, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2011/61/EU, i Unionen. Unionens marked for AIF'er yder over 250 mia. EUR til EU-virksomheder i privat kredit, og EU-investorer er ansvarlige for 30 % af den globale kapital, der afsættes til hele industrien. Størrelsen på det samlede EU-marked for AIF'er er fortsat med at vokse og er steget med mere end 15 % mellem 2020 og 2022, og AIF'erne tegnede sig for en tredjedel af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområdes fondsindustri ved udgangen af 2020. Ikke desto mindre er der stadig plads til vækst i sektoren ved at give institutionelle investorer flere valgmuligheder og styrke kapitalmarkedsunionens konkurrenceevne.

([1]) Europa-Parlamentets holdning af 7.2.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 26.2.2024.
([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

(4) For at øge effektiviteten af FAIF'ers aktiviteter bør listen over accessoriske tjenesteydelser i artikel 6, stk. 4, i direktiv 2011/61/EU udvides til også at omfatte de opgaver, som varetages af en administrator, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 ([4]) (»administration af benchmarks«) og kreditserviceringsaktiviteter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 ([5]). For fuldstændighedens skyld bør det præciseres, at FAIF'en, når den udfører de opgaver, der udføres af en sådan administrator, eller når den udfører kreditserviceringsaktiviteter, bør være omfattet af henholdsvis forordning (EU) 2016/1011 og direktiv (EU) 2021/2167.

(5) For at øge retssikkerheden bør det præciseres, at forvaltningen af AIF'er også kan omfatte aktiviteter i form af udstedelse af lån på vegne af en AIF og servicering af securitiseringsenheder med særligt formål.

(6) For at øge retssikkerheden for FAIF'er og investeringsinstitutters administrationsselskaber med hensyn til de tjenesteydelser, de kan levere til tredjemand, bør det præciseres, at FAIF'er og investeringsinstitutters administrationsselskaber til fordel for tredjemand har tilladelse til at udføre de samme funktioner og aktiviteter, som de allerede udfører i forbindelse med de AIF'er og investeringsinstitutter, de forvalter, forudsat at enhver potentiel interessekonflikt, der opstår som følge af leveringen af denne funktion eller aktivitet til tredjemand, håndteres på passende vis. Sådanne funktioner og aktiviteter omfatter f.eks. virksomhedstjenester såsom menneskelige ressourcer og informationsteknologi (IT) samt IT-tjenester til porteføljepleje og risikostyring. Denne mulighed vil også støtte EU-FAIF'ers og investeringsinstitutters administrationsselskabers internationale konkurrenceevne, idet den skaber stordriftsfordele og vil bidrage til at diversificere indtægtskilderne.

(7) For at sikre retssikkerheden bør det præciseres, at FAIF'er, der leverer accessoriske tjenesteydelser, som involverer finansielle instrumenter, er underlagt reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU ([6]). Hvad angår aktiver, som ikke er finansielle instrumenter, bør FAIF'er skulle overholde kravene i direktiv 2011/61/EU.

(8) For at sikre en ensartet anvendelse af kravene i direktiv 2011/61/EU for så vidt angår de fornødne menneskelige ressourcer hos FAIF'er er det nødvendigt at præcisere, at en FAIF på tidspunktet for ansøgning om meddelelse af tilladelse skal give de kompetente myndigheder oplysninger om, hvilke menneskelige og tekniske ressourcer FAIF'en vil bruge til at udføre sine opgaver og, i det omfang det er relevant, til at føre tilsyn med sine delegerede. Mindst to fysiske personer, som på fuld tid enten er ansat af FAIF'en eller er ledende medlemmer eller medlemmer af FAIF'ens ledelsesorgan, og som er hjemmehørende i den forstand, at de har deres sædvanlige opholdssted, i Unionen, bør udpeges til at udøve FAIF'ens virksomhed. Uanset dette lovfæstede minimum kan der være brug for flere ressourcer afhængigt af størrelsen og kompleksiteten af FAIF'en og de AIF'er, som den forvalter.

(9) Nogle medlemsstater har krav i national ret eller branchestandarder vedrørende graden af uafhængighed for et eller flere medlemmer af ledelsesorganet i en FAIF, eller for ledelsesorganet i et investeringsinstituts administrationsselskab eller et investeringsselskab. Det er hensigtsmæssigt at tilskynde FAIF'er, der forvalter AIF'er, der markedsføres til detailinvestorer, og investeringsinstitutters administrationsselskaber og investeringsselskaber til som medlem af deres ledelsesorgan at udpege mindst ét uafhængigt eller menigt medlem af ledelsen, om muligt i henhold til national ret eller i henhold til branchestandarderne i FAIF'ens, investeringsinstituttets administrationsselskabs eller investeringsselskabs hjemland, for at beskytte interesserne hos AIF'erne og investeringsinstitutterne og investorerne i de AIF'er, som FAIF'en forvalter, eller i investeringsinstituttet. I forbindelse med denne udpegelse skal FAIF'en, investeringsinstituttets administrationsselskab eller investeringsselskab sikre, at dette ledelsesmedlem er uafhængigt og har god dømmekraft og tilstrækkelig ekspertise og erfaring til at kunne vurdere, om FAIF'en, investeringsinstituttets administrationsselskab eller investeringsselskab forvalter AIF'erne eller investeringsinstitutterne i investorernes bedste interesse.

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 1).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU (EUT L 438 af 8.12.2021, s. 1).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

(10) Markedsføringen af AIF'er gennemføres ikke altid direkte af FAIF'en, men af en eller flere distributører på vegne af enten FAIF'en eller på egne vegne. Navnlig kan der være tilfælde, hvor en uafhængig finansiel rådgiver markedsfører en AIF uden FAIF'ens vidende. De fleste fondsdistributører er underlagt reguleringsmæssige krav i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU eller direktiv (EU) 2016/97 ([7]), som definerer området for og omfanget af deres ansvar over for egne kunder. Direktiv 2011/61/EU bør derfor anerkende de forskelligartede distributionsaftaler og skelne imellem på den ene side aftaler, hvorved en distributør handler på vegne af en FAIF, som bør anses for at være en delegeringsaftale, og på den anden side aftaler, hvorved en distributør handler på egne vegne, når denne markedsfører AIF'en i henhold til direktiv 2014/65/EU eller gennem livsforsikringsbaserede investeringsprodukter i overensstemmelse med direktiv (EU) 2016/97, og i så fald bør bestemmelserne vedrørende delegering i direktiv 2011/61/EU ikke finde anvendelse, uanset om FAIF'en og distributøren har indgået en distributionsaftale.

(11) Delegering kan muliggøre en effektiv forvaltning af investeringsporteføljer og tilvejebringelse af den nødvendige ekspertise i et bestemt geografisk marked eller en bestemt aktivklasse. Det er imidlertid vigtigt, at tilsynsmyndighederne har ajourført oplysningerne om hovedelementerne i delegeringsaftalerne. For at skabe et retvisende overblik over delegeringsaktiviteter i Unionen bør FAIF'er regelmæssigt orientere de kompetente myndigheder om delegeringsaftaler, som indebærer delegering af kollektive eller skønsmæssige porteføljeplejefunktioner eller af risikostyringsfunktioner. FAIF'er bør derfor for hver af de AIF'er, som de forvalter, indberette oplysninger om de delegerede, en liste over og beskrivelsen af de delegerede aktiviteter, størrelsen på og procentdelen af de forvaltede AIF'ers aktiver, der er omfattet af delegeringsaftaler vedrørende porteføljeplejefunktionen, en beskrivelse af, hvordan FAIF'en fører tilsyn med, overvåger og kontrollerer den delegerede, oplysninger om videredelegeringsaftaler og start- og udløbsdato for delegerings- og videredelegeringsaftaler. Af klarhedshensyn bør det præciseres, at de indsamlede data om mængden og procentdelen af de forvaltede AIF'ers aktiver, der er omfattet af delegeringsaftaler vedrørende porteføljeplejefunktionerne, har til formål at give et bedre overblik over, hvordan delegeringen fungerer, og ikke i sig selv er en bevismæssig indikator til bestemmelse af, om kernen eller risikostyringen er tilstrækkelig, eller om overvågnings- eller kontrolordningerne er effektive på forvalterniveau. Sådanne oplysninger bør meddeles de kompetente myndigheder som led i den indberetning med henblik på tilsyn, der er omfattet af direktiv 2011/61/EU.

(12) Med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af direktiv 2011/61/EU bør det præciseres, at delegeringsreglerne deri gælder for alle de funktioner, der er angivet i samme direktivs bilag I, og for listen over accessoriske tjenesteydelser, der er fastsat i samme direktivs artikel 6, stk. 4.

(13) Investeringsfonde, der yder lån, kan være en kilde til alternativ finansiering for realøkonomien. Disse fonde kan yde kritisk finansiering til små og mellemstore virksomheder i EU, som har vanskeligere ved at få adgang til traditionelle lånekilder. Divergerende nationale reguleringstilgange kan imidlertid føre til regelarbitrage og forskellige niveauer af investorbeskyttelse, hvilket hindrer oprettelsen af et effektivt indre marked for AIF'ers lånudstedelse. AIF'ers ret til at udstede lån bør anerkendes i direktiv 2011/61/EU. Der bør også fastsættes fælles regler til etablering af et effektivt indre marked for lånudstedelse af AIF'er med det formål at sikre et ensartet investorbeskyttelsesniveau i Unionen, gøre det muligt for AIF'er at udvikle deres aktiviteter med udstedelse af lån i alle medlemsstater og lette adgangen til finansiering for selskaber i Unionen — en central målsætning for kapitalmarkedsunionen som fastsat i Kommissionens meddelelse af 24. september 2020 med titlen »En kapitalmarkedsunion for mennesker og virksomheder — ny handlingsplan«. På grund af det private kreditmarkeds hastige vækst er det imidlertid nødvendigt at imødegå de potentielle mikroprudentielle og makroprudentielle risici, som lånudstedelse af AIF'er ville kunne give anledning til og sprede til det bredere finansielle system. De regler, der gælder for FAIF'er, som forvalter AIF'er, der udsteder lån, bør harmoniseres for at forbedre risikostyringen på hele det finansielle marked og øge gennemsigtigheden for investorer. Af klarhedshensyn bør de bestemmelser, der er fastsat i dette direktiv, og som finder anvendelse på FAIF'er, der forvalter AIF'er, der udsteder lån, ikke forhindre medlemsstaterne i at fastsætte nationale produktrammer, der definerer visse kategorier af AIF'er, med mere restriktive regler.

(14) Lånudstedelsen foretages ikke altid direkte af AIF'en. Der kan være tilfælde, hvor en AIF yder et lån indirekte gennem en tredjepart eller en virksomhed med særligt formål, der yder lånet til eller på vegne af AIF'en eller for eller på vegne af FAIF'en i forbindelse med AIF'en, inden den opnår eksponering for lånet. For at undgå omgåelse af

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (EUT L 26 af 2.2.2016, s. 19).

direktiv 2011/61/EU, når den pågældende AIF eller FAIF er involveret i struktureringen af lånet eller i fastlæggelsen eller forud for indgåelsen af dets karakteristika, bør sådanne tilfælde betragtes som lånudstedende aktiviteter og bør være omfattet af nævnte direktiv.

(15) AIF'er, der yder lån til forbrugere, er underlagt kravene i andre EU-retlige instrumenter, der finder anvendelse på forbrugerlån, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF ([8]) og direktiv (EU) 2021/2167. Disse EU-retlige instrumenter yder den grundlæggende beskyttelse af låntagere på EU-plan. Medlemsstaterne bør dog af tvingende almene hensyn kunne forbyde AIF'er at udstede lån til forbrugere på deres område.

(16) Med henblik på at sikre det rette grundlag for en professionel forvaltning af AIF'er og for at afbøde risiciene for den finansielle stabilitet bør FAIF'er, der forvalter AIF'er, som beskæftiger sig med udstedelse af lån, uanset om disse AIF'er opfylder definitionen af lånudstedende AIF'er, operere med effektive politikker, procedurer og processer for ydelse af lån. De bør også gennemføre effektive politikker, procedurer og processer for vurdering af kreditrisiko og forvaltning og overvågning af deres kreditportefølje, hvis de AIF'er, de forvalter, beskæftiger sig med udstedelse af lån, herunder når disse AIF'er opnår eksponering for lån gennem tredjeparter. Disse politikker, procedurer og processer bør stå i et rimeligt forhold til omfanget af lånudstedelsen og bør revurderes regelmæssigt.

(17) For at begrænse risikoen for indbyrdes forbundethed mellem lånudstedende AIF'er og andre deltagere på det finansielle marked bør FAIF'er for sådanne AIF'er i tilfælde, hvor en låntager er en finansiel institution, være forpligtet til at diversificere deres risiko og underkaste deres eksponering specifikke grænser.

(18) For at sikre det finansielle systems stabilitet og integritet og indføre forholdsmæssige sikkerhedsforanstaltninger bør lånudstedende AIF'er være underlagt en gearingsgrænse, der varierer afhængigt af, om de er af en åben eller lukket type. Risikoen for den finansielle stabilitet er større for åbne AIF'er, som kan være genstand for store indløsningsniveauer. I overensstemmelse med målet om at bevare den finansielle stabilitet bør gearingsgrænsen ikke afhænge af, om en lånudstedende AIF markedsføres til professionelle investorer og detailinvestorer eller kun til professionelle investorer. Forpligtelsesmetoden udgør en omfattende og solid ramme for beregning af gearing i overensstemmelse med internationale standarder og navnlig for hensyntagen til syntetisk gearing skabt af derivater. Disse gearingsgrænser bør ikke forhindre de kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland i at indføre strengere gearingsgrænser, hvis det skønnes nødvendigt for at sikre det finansielle systems stabilitet og integritet.

(19) For at begrænse interessekonflikter bør FAIF'er og deres medarbejdere ikke modtage lån fra nogen AIF'er, som de forvalter. Tilsvarende bør det ikke være tilladt for AIF'ens depositar, depositarens delegerede, FAIF'ens delegerede og dennes medarbejdere og enheder inden for den samme koncern som FAIF'en at modtage lån fra de pågældende AIF'er.

(20) For at undgå moralsk risiko og opretholde den generelle kreditkvalitet af lån, der udstedes af AIF'er, bør sådanne lån være underlagt krav om risikotilbageholdelse, når de overføres til tredjeparter. Med samme formål bør FAIF'er forbydes at forvalte en AIF, der udsteder lån udelukkende med det formål at sælge dem til tredjeparter (»"udstedelse med henblik på salg«-strategi«), uanset om AIF'en opfylder definitionen på en lånudstedende AIF. Lån bør udelukkende ydes med det formål at investere den kapital, AIF har rejst, i overensstemmelse med dens investeringsstrategi og lovgivningsmæssige begrænsninger. FAIF'en bør dog være i stand til at gennemføre denne investeringsstrategi i AIF'ens investorers bedste interesse. Dette betyder, at undtagelser fra reglerne om risikotilbageholdelse er nødvendige og bør omfatte tilfælde, hvor tilbageholdelse af en del af lånet ikke er forenelig med gennemførelsen af AIF'ens investeringsstrategi eller med de lovgivningsmæssige krav, herunder produktkrav, der pålægges AIF'en og dens FAIF. Disse tilfælde omfatter situationer, hvor tilbageholdelse af en del af lånet ville medføre, at AIF'en overskrider sine investerings- eller diversificeringsgrænser eller overtræder lovgivningsmæssige krav, såsom restriktive foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 215 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), eller hvor AIF'en går i likvidation, eller hvor låntagerens situation har ændret sig, f.eks. i tilfælde af fusion eller misligholdelse fra låntagerens side, hvis AIF'ens investeringsstrategi ikke er at forvalte nødlidende aktiver, eller

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66).

hvis AIF'ens aktivallokering ændres, hvilket medfører, at AIF'en ikke længere er eksponeret for en bestemt sektor eller en bestemt aktivklasse. En FAIF bør efter anmodning fra de kompetente myndigheder i sit hjemland begrunde sin beslutning om at gøre brug af en sådan undtagelse fra reglerne om risikotilbageholdelse og bør være forpligtet til løbende at overholde det overordnede princip om forbud mod »udstedelse med henblik på salg«-strategier.

(21) Langfristede, illikvide lån, som besiddes af en AIF, kan føre til likviditetsmismatch, hvis AIF'ens åbne struktur gør det muligt for investorer hyppigt at indløse deres andele eller kapitalandele. Det er derfor nødvendigt at afbøde de risici, der er forbundet med løbetidsændring, ved at indføre en lukket struktur for lånudstedende AIF'er. Det bør dog være muligt for lånudstedende AIF'er at fungere som åbne, forudsat at visse krav er opfyldt, herunder et likviditetsstyringssystem, der minimerer likviditetsmismatch, sikrer en retfærdig behandling af investorer og er under tilsyn af de kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland. For at sikre ensartede kriterier for de kompetente myndigheders afgørelse af, om en lånudstedende AIF kan opretholde en åben struktur, bør Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ([9]), udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte disse kriterier under behørig hensyntagen til lånudstedende AIF'ers art, likviditetsprofil og eksponeringer.

(22) Det bør præciseres, at hvis en AIF, der udsteder lån, eller en FAIF i relation til udlånsaktiviteter i AIF'er, som den forvalter, er underlagt kravene i direktiv 2011/61/EU og kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 ([10]), (EU) nr. 346/2013 ([11]) og (EU) 2015/760 ([12]), bør de specifikke krav i kapitel II i forordning (EU) nr. 345/2013, kapitel II i forordning (EU) nr. 346/2013 og forordning (EU) 2015/760 gælde i stedet for de mere generelle regler i direktiv 2011/61/EU.

(23) På grund af den potentielt illikvide og langfristede karakter af aktiver blandt AIF'er, der udsteder lån, kan FAIF'er have vanskeligt ved at overholde ændringer i reguleringsmæssige krav, der indføres i løbet af livscyklussen for de AIF'er, som de forvalter, uden at det påvirker investorernes tillid. Det er derfor nødvendigt at anvende overgangsbestemmelser på visse krav til AIF'er, der er oprettet før vedtagelsen af dette direktiv. Sådanne AIF'er og FAIF'er bør dog også kunne vælge at være omfattet af disse regler, forudsat at de kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland underrettes herom. Desuden bør de regler, der finder anvendelse på lånudstedelse og lånudstedende AIF'er, med undtagelse af grænser for gearing og investeringer og forpligtelsen for lånudstedende AIF'er til at fungere som lukkede AIF'er, kun finde anvendelse på lån, der er udstedt efter dette direktivs ikrafttræden.

(24) Indsamlingen og udvekslingen af oplysninger gennem indberetning med henblik på tilsyn med det formål at understøtte tilsynsmyndighedernes markedsovervågning bør forbedres. Overlappende indberetningskrav, som gælder i henhold til henholdsvis EU-retten og national ret, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 ([13]) og (EU) 2019/834 ([14]) og forordning (EU) nr. 1011/2012 ([15]) og (EU) nr. 1073/2013 ([16]), kunne

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 1).

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 18).

([12]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/760 af 29. april 2015 om europæiske langsigtede investeringsfonde (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 98).

([13]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84).

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/834 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår clearingforpligtelsen, suspension af clearingforpligtelsen, indberetningskrav, risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart, registrering af og tilsyn med transaktionsregistre samt krav til transaktionsregistre (EUT L 141 af 28.5.2019, s. 42).

([15]) Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1011/2012 af 17. oktober 2012 om statistik over beholdninger af værdipapirer (EUT L 305 af 1.11.2012, s. 6).

([16]) Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1073/2013 af 18. oktober 2013 om statistik vedrørende investeringsforeningers aktiver og passiver (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 73).

elimineres med henblik på at øge effektiviteten og mindske de administrative byrder for FAIF'er. Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed — EBA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ([17]), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ([18]), ESMA (tilsammen kendt som »De Europæiske Tilsynsmyndigheder« eller »ESA'er«) og Den Europæiske Centralbank (ECB) bør, om nødvendigt med støtte fra de kompetente myndigheder, vurdere de forskellige tilsynsmyndigheders databehov, således at ændringerne i skemaet til FAIF'ers indberetning med henblik på tilsyn får de ønskede virkninger i praksis.

(25) For at mindske antallet af overlappende indberetninger og dermed forbundne indberetningsbyrder for FAIF'er og for at sikre, at myndighederne effektivt genanvender data, bør data, der indberettes af FAIF'er til de kompetente myndigheder, stilles til rådighed for andre relevante kompetente myndigheder, ESA'erne og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), som fastsat i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling af 7. december 2017 ([19]), når det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver, samt for medlemmerne af Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) udelukkende til statistiske formål.

(26) Som forberedelse til fremtidige ændringer i forpligtelserne vedrørende indberetning med henblik på tilsyn bør omfanget af de data, der kan kræves af FAIF'er, udvides ved at fjerne begrænsninger for dette anvendelsesområde, som fokuserer på større handler og eksponeringer eller modparter, og ved at tilføje andre kategorier af oplysninger, der skal leveres af de kompetente myndigheder. Med henblik på tilfælde, hvor ESMA måtte fastslå, at der er grund til regelmæssigt at indberette deres fulde portefølje til tilsynsmyndighederne, bør direktiv 2011/61/EU sikre, at der er grundlag for den fornødne udvidelse af indberetningen.

(27) For at sikre en sammenhængende harmonisering af forpligtelserne vedrørende indberetning med henblik på tilsyn bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), jf. artikel 10-14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010, med henblik på at fastlægge indhold, formularer og procedurer til standardisering af processen for FAIF'ers indberetning med henblik på tilsyn og således erstatte det indberetningsskema, der er fastlagt ved den delegerede retsakt i henhold til artikel 24 i direktiv 2011/61/EU samt indberetningshyppigheden og tidsplanerne. For så vidt angår oplysninger, der skal indberettes om delegeringsaftaler, bør de reguleringsmæssige tekniske standarder fortsat være begrænset til at fastsætte et passende standardiseringsniveau for de oplysninger, der skal indberettes. De reguleringsmæssige tekniske standarder bør ikke tilføje elementer, der ikke er fastsat i direktiv 2011/61/EU.

(28) Med henblik på standardisering af processen for indberetning med henblik på tilsyn bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder udarbejdet af ESMA for så vidt angår formatet, datastandarderne og metoderne og ordningerne for FAIF'ers indberetning. Kommissionen bør vedtage disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

(29) Med henblik på at sikre en mere effektiv indsats over for likviditetspres i perioder med markedsstress og for at beskytte investorerne bedre bør der fastsættes regler i direktiv 2011/61/EU til implementering af henstillingen fra ESRB af 7. december 2017.

(30) For at gøre det muligt for FAIF'er af åbne AIF'er, uanset hvilken medlemsstat de er etableret i, at håndtere indløsningspres i situationer med markedsstress bør FAIF'er pålægges at vælge og medtage mindst to likviditetsstyringsværktøjer fra den harmoniserede liste i bilag V, punkt 2-8, i direktiv 2011/61/EU, i AIF'ens bestemmelser eller vedtægter. Hvis en FAIF forvalter en AIF, der er meddelt tilladelse som pengemarkedsforening i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1131 ([20]), bør FAIF'en som en undtagelse kunne beslutte kun at vælge ét likviditetsstyringsværktøj fra denne liste. Disse likviditetsstyringsværktøjer bør være passende i

([17]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

([18]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

([19]) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling af 7. december 2017 om likviditets- og gearingsrisici i investeringsforeninger (ESRB/2017/6) (EUT C 151 af 30.4.2018, s. 1).

([20]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1131 af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 8).

forhold til AIF'ens investeringsstrategi, likviditetsprofil og indløsningspolitik. FAIF'er bør aktivere sådanne likviditetsstyringsværktøjer, hvor det er nødvendigt for at beskytte AIF'ens investorers interesser. Desuden bør FAIF'er for åbne AIF'er altid have mulighed for midlertidigt at udsætte tegninger, tilbagekøb og indløsninger eller for at aktivere side pockets under ekstraordinære omstændigheder, og når det er berettiget under hensyntagen til AIF'ens investorers interesser. Når en FAIF træffer beslutning om at udsætte tegninger, tilbagekøb og indløsninger bør den uden unødig forsinkelse underrette de kompetente myndigheder i sit hjemland. Hvis en FAIF beslutter at aktivere eller deaktivere side pockets, bør den skulle underrette de kompetente myndigheder i sit hjemland inden for en rimelig frist forud for aktiveringen eller deaktiveringen af det pågældende likviditetsstyringsværktøj. En FAIF bør også underrette de kompetente myndigheder i sit hjemland, når den aktiverer eller deaktiverer et eller flere likviditetsstyringsværktøjer på en måde, der ikke følger den normale forretningsprocedure som fastsat i AIF'ens regler eller vedtægter. Dette vil gøre det muligt for tilsynsmyndighederne bedre at håndtere potentielle afsmittende virkninger af likviditetsspændinger på det bredere marked.

(31) Navnlig og for at styrke investorbeskyttelsen bør det præciseres, at brugen af indløsning i naturalier ikke er egnet for detailinvestorer og derfor kun bør aktiveres for at imødekomme professionelle investorers indløsningskrav. Samtidig bør der tages højde for risikoen for forskelsbehandling mellem indløsende investorer og andre andelshavere eller aktionærer.

(32) Investorer bør, for at kunne træffe investeringsbeslutninger i overensstemmelse med deres risikovillighed og likviditetsbehov, informeres om betingelserne for anvendelse af likviditetsstyringsværktøjer.

(33) For at sikre en sammenhængende harmonisering inden for FAIF'er af åbne fondes likviditetsrisikostyring og for at fremme markeds- og tilsynskonvergens bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF, jf. artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010, med henblik på at præcisere kendetegnene ved de likviditetsstyringsværktøjer, der er angivet i bilag V til direktiv 2011/61/EU, under behørig hensyntagen til mangfoldigheden af investeringsinstitutternes investeringsstrategier og underliggende aktiver. Disse reguleringsmæssige tekniske standarder bør vedtages på grundlag af et udkast udarbejdet af ESMA og bør ikke begrænse FAIF'ernes mulighed for at anvende ethvert relevant likviditetsstyringsværktøj til alle aktivklasser, jurisdiktioner og markedsforhold. For at sikre et ensartet investorbeskyttelsesniveau i Unionen bør ESMA udarbejde retningslinjer for administrationsselskabers udvælgelse og kalibrering af FAIF'er. I disse retningslinjer bør det anerkendes, at hovedansvaret for likviditetsrisikostyringen stadig ligger hos FAIF'erne.

(34) Depositarer spiller en vigtig rolle med hensyn til at beskytte investorernes interesser og bør være i stand til at varetage deres opgaver, uanset hvilken type virksomhed, der opbevarer AIF'ernes aktiver. Det er derfor nødvendigt at inkludere værdipapircentraler (CSD'er) i opbevaringskæden, når de leverer opbevaringsydelser til AIF'er, med henblik på at sikre, at der til enhver tid er en stabil informationsstrøm mellem den, der opbevarer en AIF's aktiver, og depositaren. For at undgå unødigt arbejde bør depositarerne ikke udvise forudgående rettidig omhu, hvis de har til hensigt at delegere opbevaringen til værdipapircentraler.

(35) Med henblik på at forbedre tilsynssamarbejdet og tilsynets effektivitet bør de kompetente myndigheder i en FAIF's værtsland kunne rette en begrundet anmodning til de kompetente myndigheder i denne FAIF's hjemland om at træffe tilsynsforanstaltninger over for den.

(36) Med forbedring af tilsynssamarbejdet for øje bør ESMA kunne anmode en kompetent myndighed om at forelægge sager, der har grænseoverskridende virkninger og vil kunne påvirke investorbeskyttelsen eller den finansielle stabilitet, for ESMA. ESMA's analyser af sådanne sager vil give andre kompetente myndigheder en bedre forståelse af de problemstillinger, der er drøftet, bidrage til at forhindre lignende tilfælde i fremtiden og beskytte integriteten af markedet for AIF'er.

(37) Til støtte for tilsynsmæssig konvergens på delegeringsområdet bør ESMA modtage mere fuldstændige oplysninger om anvendelsen af dette direktiv, herunder med hensyn til passende overvågning af og kontrol med delegeringsaftalerne, i alle medlemsstaterne. Med henblik herpå bør ESMA trække på forpligtelserne vedrørende indberetning til de kompetente myndigheder og på udøvelsen af sine beføjelser vedrørende tilsynsmæssig konvergens, inden de næste revisioner af direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU finder sted. ESMA bør forelægge en rapport, der analyserer markedspraksis med hensyn til delegering og overholdelse af reglerne om delegering samt indholdsmæssige krav såsom dem, der vedrører de menneskelige og tekniske ressourcer, som FAIF'er, administrationsselskaber og deres delegerede anvender til at udføre deres opgaver.

(38) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 ([21]) fastsættes harmoniserede bestemmelser for finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere om gennemsigtighed for så vidt angår integrationen af bæredygtighedsrisici, hensynet til negative bæredygtighedsvirkninger i deres processer og formidlingen af bæredygtighedsrelaterede oplysninger med hensyn til finansielle produkter. Det er vigtigt at anlægge en horisontal tilgang til gennemsigtighedsregler om bæredygtighed for finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere. AIF'er og investeringsinstitutter kan yde et væsentligt bidrag til målene for kapitalmarkedsunionen. Væksten på markedet for AIF'er og investeringsinstitutter skal også være i overensstemmelse med andre EU-mål og bør følgelig styres i retning af fremme af bæredygtig vækst. FAIF'er og investeringsinstitutters administrationsselskaber bør kunne påvise, at de løbende opfylder deres forpligtelser i henhold til forordning (EU) 2019/2088. FAIF'er og investeringsinstitutters administrationsselskaber bør derfor integrere miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige parametre i de ledelses- og risikostyringsregler, der anvendes til at støtte deres investeringsbeslutninger. FAIF'er og investeringsinstitutters administrationsselskaber bør også anvende ledelses- og risikostyringsregler på deres investeringsbeslutninger og på deres vurdering af relevante risici, herunder miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici. Dette er endnu vigtigere, når FAIF'er og investeringsinstitutters administrationsselskaber fremsætter krav om bæredygtige investeringspolitikker i de AIF'er, de forvalter. Disse investeringsbeslutninger og risikovurderinger bør træffes i AIF'ers og investeringsinstitutters investorers bedste interesse. ESMA bør ajourføre sine retningslinjer for forsvarlige aflønningspolitikker i henhold til direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår tilpasning af incitamenter til miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici i aflønningspolitikkerne.

(39) Markedsføringen af investeringsinstitutter gennemføres ikke altid direkte af administrationsselskabet, men af en eller flere distributører på vegne af enten administrationsselskabet eller på egne vegne. Navnlig kan der være tilfælde, hvor en uafhængig finansiel rådgiver markedsfører et investeringsinstitut uden administrationsselskabets vidende. De fleste fondsdistributører er underlagt reguleringsmæssige krav i henhold til direktiv 2014/65/EU eller (EU) 2016/97, som definerer området for og omfanget af deres ansvar over for egne kunder. Direktiv 2009/65/EF bør derfor anerkende de forskelligartede distributionsaftaler og skelne imellem på den ene side aftaler, hvorved en distributør handler på vegne af et administrationsselskab, som bør anses for at være en delegeringsaftale, og på den anden side aftaler, hvorved en distributør handler på egne vegne, når denne markedsfører investeringsinstituttet i henhold til direktiv 2014/65/EU eller gennem livsforsikringsbaserede investeringsprodukter i overensstemmelse med direktiv (EU) 2016/97, og i så fald bør bestemmelserne vedrørende delegering i direktiv 2009/65/EF ikke finde anvendelse, uanset om administrationsselskabet og distributøren har indgået en distributionsaftale.

(40) På visse koncentrerede markeder er der ikke et konkurrencebaseret udbud af depositartjenester. For at afhjælpe denne mangel, som kan føre til øgede omkostninger for FAIF'er og et mindre effektivt marked for AIF'er, bør medlemsstaterne kunne give deres kompetente myndigheder mulighed for at tillade at udpege en depositar i en anden medlemsstat. Denne mulighed bør kun benyttes, når betingelserne i dette direktiv er opfyldt, og med forudgående godkendelse fra AIF'ens kompetente myndigheder. Da beslutningen om at tillade, at der udpeges en depositar, der er etableret i en anden medlemsstat, ikke bør være automatisk, selv når disse betingelser er opfyldt, træffer de kompetente myndigheder først denne beslutning efter at have foretaget en individuel vurdering af manglen på relevante depositartjenester i AIF'ens hjemland under hensyntagen til AIF'ens investeringsstrategi.

(41) Som led i sin revision af direktiv 2011/61/EU bør Kommissionen foretage en vurdering af, hvordan den undtagelse, der gør det muligt at udpege en depositar, der er etableret i en anden medlemsstat, fungerer, og af de potentielle fordele og risici, herunder indvirkningen på investorbeskyttelsen, på den finansielle stabilitet, på tilsynseffektiviteten og på tilgængeligheden af markedsvalg, ved at ændre undtagelsens anvendelsesområde i overensstemmelse med målene for kapitalmarkedsunionen.

(42) Indførelse af muligheden for at udpege en depositar, der er etableret i en anden medlemsstat, bør ledsages af øget tilsynsmæssig rækkevidde. Depositaren bør derfor være forpligtet til at samarbejde ikke blot med sine egne kompetente myndigheder, men også med de kompetente myndigheder for den AIF, som depositaren blev udpeget for, og de kompetente myndigheder i hjemlandet for den FAIF, der forvalter AIF'en, hvis disse kompetente myndigheder er beliggende i en anden medlemsstat end depositaren.

([21]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 1).

(43) Med henblik på at beskytte investorerne bedre bør informationsstrømmen fra FAIF'er til AIF-investorer øges. For at give AIF-investorer bedre muligheder for at følge AIF'ernes udgifter bør FAIF'er identificere gebyrer, omkostninger og udgifter, der afholdes af FAIF'en og efterfølgende direkte eller indirekte allokeres til AIF'en eller til en eller flere af dens investeringer. FAIF'er bør regelmæssigt aflægge rapport om alle sådanne gebyrer, afgifter og udgifter. FAIF'er bør også pålægges at rapportere til investorerne om sammensætningen af porteføljen af udstedte lån.

(44) For at øge markedsgennemsigtigheden og sikre en effektiv anvendelse af tilgængelige AIF-markedsdata bør ESMA kunne offentliggøre de markedsdata, den råder over, i summarisk eller sammenfattet form, og fortrolighedsstandarden bør derfor lempes for at muliggøre en sådan anvendelse af data.

(45) Kravene til tredjelandsenheder med adgang til det indre marked bør bringes i overensstemmelse med de standarder, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 ([22]). De bør også tilpasses de standarder, der er fastsat i EU-medlemsstaternes fælles indsats for så vidt angår ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, og som er afspejlet i Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner. Navnlig bør ikke-EU-AIF'er, ikke-EU-FAIF'er, der er aktive i individuelle medlemsstater, og depositarer, der er etableret i et tredjeland, ikke være beliggende i et højrisikotredjeland i henhold til direktiv (EU) 2015/849 eller i et tredjeland, der anses for ikke at være samarbejdsvillige på skatteområdet, i visse tilfælde underlagt en henstandsperiode, hvis et land senere identificeres som et højrisikotredjeland i henhold til nævnte direktiv eller føjes til EU-listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner. Kravene bør også sikre en passende og effektiv udveksling af oplysninger på skatteområdet i overensstemmelse med internationale standarder såsom dem, der er fastsat i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue.

(46) Direktiv 2009/65/EF bør sikre, at vilkårene for investeringsinstitutters administrationsselskaber er sammenlignelige med FAIF'ernes vilkår, i det omfang der ikke er nogen grund til at opretholde reguleringsmæssige forskelle for investeringsinstitutter og FAIF'er. Dette ville være tilfældet for delegeringsordningen, den reguleringsmæssige behandling af virksomheder, der opbevarer aktiver, kravene vedrørende indberetning med henblik på tilsyn, og tilgængeligheden og anvendelsen af likviditetsstyringsværktøjer.

(47) For at sikre en ensartet anvendelse af de materielle krav til investeringsinstitutters administrationsselskaber bør det præciseres, at et administrationsselskab på tidspunktet for ansøgning om meddelelse af tilladelse skal give de kompetente myndigheder oplysninger om, hvilke menneskelige og tekniske ressourcer det bruger til at udføre sine opgaver og, i det omfang det er relevant, til at føre tilsyn med sine delegerede. Mindst to fysiske personer, som på fuld tid enten er ansat af administrationsselskabet eller er ledende medlemmer eller medlemmer af administrationsselskabets ledelsesorgan, og som er hjemmehørende i den forstand, at de har deres sædvanlige opholdssted, i Unionen, bør udpeges til at udøve administrationsselskabets virksomhed. Uanset dette lovfæstede minimum kan der være brug for flere ressourcer afhængigt af størrelsen og kompleksiteten af administrationsselskabet og de investeringsinstitutter, som det forvalter.

(48) Med det formål at sikre en højere grad af overensstemmelse mellem lovrammerne under henholdsvis direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU med hensyn til delegering bør det være et krav, at investeringsinstitutters administrationsselskaber over for de kompetente myndigheder begrunder delegeringen af deres funktioner og giver en objektiv begrundelse for delegeringen.

(49) Delegering kan muliggøre en effektiv forvaltning af investeringsporteføljer og tilvejebringelse af den nødvendige ekspertise i et bestemt geografisk marked eller en bestemt aktivklasse. Det er imidlertid vigtigt, at tilsynsmyndighederne har ajourført oplysningerne om hovedelementerne i delegeringsaftalerne. For at skabe et retvisende overblik over delegeringsaktiviteter i Unionen bør administrationsselskaber regelmæssigt orientere de kompetente myndigheder om delegeringsaftaler, som indebærer delegering af kollektive eller skønsmæssige porteføljeplejefunktioner eller af risikostyringsfunktioner. Administrationsselskaber bør derfor for hvert investeringsinstitut, som de forvalter, indberette oplysninger om de delegerede, en liste over og beskrivelsen af de delegerede aktiviteter, størrelsen på og procentdelen af det forvaltede administrationsselskabs aktiver, der er omfattet af delegeringsaftaler vedrørende porteføljeplejefunktionen, en beskrivelse af, hvordan administrationsselskabet fører tilsyn med, overvåger og kontrollerer den delegerede, oplysninger om videredelegeringsaftaler og start- og udløbsdato for

([22]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

delegerings- og videredelegeringsaftaler. Af klarhedshensyn bør det præciseres, at de indsamlede data om mængden og procentdelen af de forvaltede investeringsinstitutters aktiver, der er omfattet af delegeringsaftaler vedrørende porteføljeplejefunktionerne, har til formål at give et bedre overblik over, hvordan delegeringen fungerer, og ikke i sig selv er en bevismæssig indikator til bestemmelse af, om kernen eller risikostyringen er tilstrækkelig, eller om overvågnings- eller kontrolordningerne er effektive på forvalterniveau. Sådanne oplysninger bør meddeles de kompetente myndigheder som led i den indberetning med henblik på tilsyn, der er omfattet af direktiv 2009/65/EF.

(50) Med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af direktiv 2009/65/EF bør det præciseres, at delegeringsreglerne deri gælder for alle de funktioner, der er angivet i samme direktivs bilag II, og for listen over accessoriske tjenesteydelser, der er fastsat i samme direktivs artikel 6, stk. 3.

(51) Med henblik på at skabe yderligere overensstemmelse i de delegeringsregler, der gælder for FAIF'er og investeringsinstitutter, og for at opnå en mere ensartet anvendelse af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår præcisering af betingelserne for et investeringsinstituts administrationsselskabs delegering til tredjemand og betingelserne for, hvornår et investeringsinstituts administrationsselskab skal anses for at være et tomt selskab og derfor ikke længere kan betragtes som forvalteren af investeringsinstituttet. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ([23]). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(52) Dette direktiv bør gennemføre ESRB's henstilling af 7. december 2017 om at harmonisere likviditetsstyringsværktøjer og anvendelsen af dem hos forvaltere af åbne fonde, herunder investeringsinstitutter, for at muliggøre en mere effektiv indsats over for likviditetspres i perioder med markedsstress og en bedre beskyttelse af investorer.

(53) For at gøre det muligt for investeringsinstitutter, uanset hvilken medlemsstat de er etableret i, at håndtere indløsningspres i situationer med markedsstress bør de pålægges at vælge og medtage mindst to likviditetsstyringsværktøjer fra den harmoniserede liste i bilag IIA, punkt 2-8, i direktiv 2009/65/EF, i deres bestemmelser eller vedtægter. Hvis et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse som pengemarkedsforening i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1131, bør som en undtagelse kunne beslutte kun at vælge ét likviditetsstyringsværktøj fra denne liste. Disse likviditetsstyringsværktøjer bør være passende i forhold til investeringsinstituttets investeringsstrategi, likviditetsprofil og indløsningspolitik. Investeringsinstitutter bør aktivere sådanne likviditetsstyringsværktøjer, hvor det er nødvendigt for at beskytte investeringsinstituttets investorers interesser. Desuden bør investeringsinstitutter altid have mulighed for midlertidigt at udsætte tegninger, tilbagekøb og indløsninger eller for at aktivere side pockets under ekstraordinære omstændigheder, og når det er berettiget under hensyntagen til investeringsinstituttets investorers interesser. Når et investeringsinstitut træffer beslutning om at udsætte tegninger, tilbagekøb og indløsninger bør det uden unødig forsinkelse underrette de kompetente myndigheder i sit hjemland. Når et investeringsinstitut beslutter at aktivere eller deaktivere side pockets, bør det skulle underrette de kompetente myndigheder i sit hjemland inden for en rimelig frist forud for aktiveringen eller deaktiveringen af det pågældende likviditetsstyringsværktøj. Et investeringsinstitut bør også underrette de kompetente myndigheder i sit hjemland, når det aktiverer eller deaktiverer et eller flere likviditetsstyringsværktøjer på en måde, der ikke følger den normale forretningsprocedure som fastsat i investeringsinstituttets regler eller vedtægter. Dette vil gøre det muligt for tilsynsmyndighederne bedre at håndtere potentielle afsmittende virkninger af likviditetsspændinger på det bredere marked.

(54) Navnlig og for at styrke investorbeskyttelsen bør det præciseres, at brugen af indløsning i naturalier ikke er egnet for detailinvestorer og derfor kun bør aktiveres for at imødekomme professionelle investorers indløsningskrav. Samtidig bør der tages højde for risikoen for forskelsbehandling mellem indløsende investorer og andre andelshavere.

([23]) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

(55) Investorer i investeringsinstitutter bør, for at kunne træffe investeringsbeslutninger i overensstemmelse med deres risikovillighed og likviditetsbehov, informeres om betingelserne for anvendelse af likviditetsstyringsværktøjer.

(56) For at sikre en sammenhængende harmonisering inden for investeringsinstitutters likviditetsrisikostyring og for at fremme markeds- og tilsynskonvergens bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF, jf. artikel 10-14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010, med henblik på at præcisere kendetegnene ved de likviditetsstyringsværktøjer, der er angivet i bilag IIA til direktiv 2009/65/EF, under behørig hensyntagen til mangfoldigheden af investeringsinstitutternes investeringsstrategier og underliggende aktiver. Disse reguleringsmæssige tekniske standarder bør vedtages på grundlag af et udkast udarbejdet af ESMA og bør ikke begrænse investeringsinstitutters mulighed for at anvende ethvert relevant likviditetsstyringsværktøj til alle aktivklasser, jurisdiktioner og markedsforhold. For at sikre et ensartet investorbeskyttelsesniveau i Unionen bør ESMA udarbejde retningslinjer for administrationsselskabers udvælgelse og kalibrering af likviditetsstyringsværktøjer. Det bør i retningslinjerne anerkendes, at hovedansvaret for likviditetsrisikostyringen stadig ligger hos investeringsinstitutter.

(57) Med henblik på at understøtte tilsynsmyndighedernes markedsovervågning bør indsamlingen og udvekslingen af oplysninger gennem indberetning med henblik på tilsyn forbedres ved at pålægge investeringsinstitutter forpligtelser vedrørende denne indberetning. Overlappende indberetningskrav, som gælder i henhold til henholdsvis EU-retten og national ret, navnlig forordning (EU) nr. 600/2014 og (EU) 2019/834 og forordning (EU) nr. 1011/2012 og (EU) nr. 1073/2013, kunne elimineres med henblik på at øge effektiviteten og mindske de administrative byrder for administrationsselskaber. ESA'erne og ECB bør, om nødvendigt med støtte fra de kompetente myndigheder, vurdere de forskellige tilsynsmyndigheders databehov for at sikre, at de oplysninger, der skal indberettes i henhold til skemaet til investeringsinstitutters indberetning med henblik på tilsyn, er tilstrækkelige.

(58) For at mindske antallet af overlappende indberetninger og dermed forbundne indberetningsbyrder for investeringsinstitutter og for at sikre, at myndighederne effektivt genanvender data, bør data, der indberettes af investeringsinstitutter til de kompetente myndigheder, stilles til rådighed for andre relevante kompetente myndigheder, ESMA, de andre ESA'er og ESRB, når det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver, samt for medlemmerne af ESCB til udelukkende statistiske formål.

(59) For at sikre en sammenhængende harmonisering af forpligtelserne vedrørende indberetning med henblik på tilsyn bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), jf. artikel 10-14 og artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010, med henblik på at fastlægge indhold, formularer og procedurer til standardisering af processen for administrationsselskabers indberetning med henblik på tilsyn samt indberetningshyppighed og tidsplaner. For så vidt angår oplysninger, der skal indberettes om delegeringsaftaler, bør de reguleringsmæssige tekniske standarder fortsat være begrænset til at fastsætte et passende standardiseringsniveau for de oplysninger, der skal indberettes. Disse reguleringsmæssige tekniske standarder bør vedtages på grundlag af et udkast udarbejdet af ESMA. I de reguleringsmæssige tekniske standarder bør der ikke tilføjes elementer, som ikke er fastsat i direktiv 2009/65/EF.

(60) Med henblik på standardisering af processen for indberetning med henblik på tilsyn bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder udarbejdet af ESMA for så vidt angår formatet, datastandarderne og metoderne og ordningerne for administrationsselskabers indberetning. Kommissionen bør vedtage disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

(61) For at sikre investorbeskyttelsen og navnlig for at sikre, at der til enhver tid er en stabil informationsstrøm mellem den, der opbevarer investeringsinstituttets aktiver, og depositaren, bør depositarordningen udvides, så værdipapircentraler inkluderes i opbevaringskæden, når de leverer opbevaringsydelser til investeringsinstitutter. For at undgå unødigt arbejde bør depositarerne ikke udvise forudgående rettidig omhu, hvis de har til hensigt at delegere opbevaringen til værdipapircentraler.

(62) Med henblik på at forbedre tilsynssamarbejdet og tilsynets effektivitet bør de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets værtsland kunne rette en begrundet anmodning til den kompetente myndighed i investeringsinstituttets hjemland om at træffe tilsynsforanstaltninger over for dette investeringsinstitut.

(63) Med forbedring af tilsynssamarbejdet for øje bør ESMA kunne anmode en kompetent myndighed om at forelægge sager, der har grænseoverskridende virkninger og vil kunne påvirke investorbeskyttelsen eller den finansielle stabilitet, for ESMA. ESMA's analyser af sådanne sager vil give andre kompetente myndigheder en bedre forståelse af de problemstillinger, der er drøftet, bidrage til at forhindre lignende tilfælde i fremtiden og beskytte integriteten af markedet for investeringsinstitutter.

(64) Uanset de gældende regler om tavshedspligt bør udvekslinger af oplysninger mellem kompetente myndigheder og skattemyndigheder forbedres. Sådanne udvekslinger bør være i overensstemmelse med national ret, og hvis oplysningerne stammer fra en anden medlemsstat, bør de kun videregives med udtrykkelig tilladelse fra den kompetente myndighed, som har videregivet dem.

(65) I henhold til direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF skal administrationsselskaber for FAIF'er og investeringsinstitutter handle med passende dygtighed, omhu og hurtighed, således at de bedst muligt varetager interesserne for de investeringsfonde, de forvalter, og deres investorer. Medlemsstaterne bør derfor kræve, at FAIF'er og administrationsselskaber for investeringsinstitutter handler ærligt og redeligt med hensyn til de gebyrer og omkostninger, som investorer pålægges. I 2020 udarbejdede ESMA en tilsynsbriefing for at fremme konvergens i tilsynet med omkostninger i AIF'er og investeringsinstitutter og for at udvikle et sæt kriterier, der skal bistå de kompetente myndigheder med at vurdere begrebet unødige omkostninger og med at føre tilsyn med forpligtelsen til at hindre, at investorer pålægges unødige omkostninger. Disse kriterier har til formål at yde vejledning til de kompetente myndigheder og samtidig fremme tilsynsmæssig konvergens inden for rammerne af kapitalmarkedsunionen. Som følge af manglen på en klar definition af unødige omkostninger findes der på nuværende tidspunkt divergerende markeds- og tilsynspraksis med hensyn til, hvad branchen og tilsynsmyndighederne betragter som unødige omkostninger, og dokumentation har vist, at der er forskel på de omkostninger, som pålægges i de forskellige medlemsstater, og på de omkostninger, der pålægges detailinvestorer i forhold til professionelle investorer. De ændringer af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF, der er foreslået inden for rammerne af Unionens detailinvesteringsstrategi, har til formål at løse dette problem ved at kræve, at fondsforvaltere indfører en forsvarlig prisfastsættelsesproces, som bør omfatte identifikation, analyse og revision af omkostninger, der direkte eller indirekte pålægges investeringsfonde eller deres andelshavere, og ved at indføre et krav om kompensation til investorer, hvis der er blevet pålagt unødige omkostninger. ESMA bør forelægge en rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen med en vurdering af omfanget af, årsagerne til og forskellene i de omkostninger, der pålægges detailinvestorer, herunder forskelle som følge af arten af de pågældende AIF'er og investeringsinstitutter, og en analyse af, hvorvidt de kriterier, der er fastsat i ESMA's tilsynsbriefing, skal suppleres med hensyn til begrebet unødige omkostninger. For at bistå de kompetente myndigheder med tilsynet med omkostninger og ESMA med dens analyse af omkostningsrelaterede spørgsmål bør de kompetente myndigheder indsamle omkostningsdata, der skal deles med ESMA på engangsbasis. Denne dataindsamling vil øge ESMA's ekspertise inden for omkostningsrapportering med henblik på at give Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og de kompetente myndigheder teknisk rådgivning om indsamling af omkostningsdata inden for rammerne af Unionens strategi for detailinvesteringer. På grundlag af denne rapport bør ESMA gennemføre aktiviteter i henhold til artikel 29 i forordning (EU) nr. 1095/2010 for at bidrage til at udvikle en fælles forståelse af begrebet unødige omkostninger.

(66) Navnet på en AIF og et investeringsinstitut er et særligt element, der påvirker investorernes valg og giver et første indtryk af fondens investeringsstrategi og -mål. Selv om navnet på en AIF og et investeringsinstitut allerede indgår i de oplysninger, der gives til investorerne forud for aftalens indgåelse, er det nyttigt at understrege betydningen af navnet ved specifikt at understrege, at det udgør væsentlige oplysninger forud for aftaleindgåelsen, i den centrale investorinformation og prospektet, som bør gives til detailinvestorer, inden de investerer i den pågældende AIF, og til investorer inden de investerer i det pågældende investeringsinstitut. I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2261 ([24]) er investeringsinstitutter, der markedsføres til detailinvestorer, fra den 1. januar 2023 underlagt kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 ([25]). Siden denne dato er den forpligtelse, der påhviler et investeringsinstituts administrationsselskab eller investeringsselskab til at udarbejde et dokument med central investorinformation, blevet erstattet af forpligtelsen til at udarbejde et dokument med central information i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1286/2014. Desuden er FAIF'er, der forvalter AIF'er, som markedsføres til detailinvestorer, også underlagt kravene i nævnte forordning. Markedsføres AIF'er og investeringsinstitutter til detailinvestorer, skal FAIF'er og investeringsinstitutter derfor medtage fondens navn i dokumentet med central information og sikre, at denne information er nøjagtig, redelig og tydelig og ikke giver et vildledende eller forvirrende budskab, der fejlagtigt ville tiltrække investorerne. Det er derfor vigtigt at understrege, at navnet på en AIF eller et investeringsinstitut anses for at være lige så vigtigt

([24]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2261 af 15. december 2021 om ændring af direktiv 2009/65/EF for så vidt angår anvendelsen af dokumenter med central information af administrationsselskaber for institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 455 af 20.12.2021, s. 15).

([25]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) (EUT L 352 af 9.12.2014, s. 1).

som ethvert andet dokument, der skal gives forud for aftaleindgåelsen, og er underlagt ensartede standarder for retfærdighed og gennemsigtighed. For at sikre et højt og ensartet investorbeskyttelsesniveau i Unionen bør ESMA udarbejde retningslinjer med henblik på at præcisere situationer, hvor navnet på en AIF eller et investeringsinstitut kan være urimeligt, uklart eller vildledende for investoren. Sektorspecifik lovgivning, hvori der fastsættes standarder for fondsnavne eller markedsføring af fonde, har forrang for disse retningslinjer.

(67) ESMA bør i forbindelse med udførelsen af sine opgaver i henhold til direktiv 2009/65/EF og direktiv 2011/61/EU vælge en risikobaseret tilgang.

(68) Den Europæiske Centralbank afgav udtalelse den 9. august 2022 ([26]) —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2011/61/EU

I direktiv 2011/61/EU foretages følgende ændringer:

1) I artikel 4, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra ag) affattes således:

»ag) »professionel investor«: en investor, der anses som en professionel kunde eller efter anmodning kan behandles som en professionel kunde som defineret i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU (*)

_____

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).«

b) Følgende litraer tilføjes:

»ap) »værdipapircentral«: en værdipapircentral som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 (*)

aq) »AIF'ens kapital«: den samlede indbetalte kapital og ikkeindkaldte kapital, der er givet tilsagn om til en AIF, og som er beregnet på grundlag af de investerbare beløb med fradrag af alle gebyrer, omkostninger og udgifter, som direkte eller indirekte afholdes af investorerne

ar) »lånudstedelse« eller »udstedelse af et lån«: ydelse af et lån:

i) direkte af en AIF som den oprindelige långiver, eller

ii) indirekte gennem en tredjemand eller en virksomhed med særligt formål, der udsteder et lån for eller på vegne af AIF'en eller for eller på vegne af en FAIF med hensyn til AIF'en, hvis FAIF'en eller AIF'en er involveret i struktureringen af lånet eller i definitionen eller forhåndsfastlæggelsen af dets kendetegn inden eksponeringen for lånet

as) »aktionærlån«: et lån, som en AIF yder til en virksomhed, hvori den direkte eller indirekte besidder mindst 5 % af kapitalen eller stemmerettighederne, og som ikke kan sælges til tredjemand uafhængigt af AIF'ens kapitalinstrumenter i samme virksomhed

at) »lånudstedende AIF«: en AIF:

i) hvis investeringsstrategi hovedsagelig består i at udstede lån, eller

ii) hvis udstedte lån har en nominel værdi, der udgør mindst 50 % af dens nettoaktivværdi

([26]) EUT C 379 af 3.10.2022, s. 1.

au) »gearet AIF«: en AIF, hvis eksponeringer forhøjes af den FAIF, der forvalter den, hvad enten dette sker ved hjælp af lån af kontante midler eller værdipapirer eller gearing indeholdt i derivatpositioner eller ved andre midler

_____

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1).«

2) Artikel 6 ændres således:

a) I stk. 4, litra b), tilføjes følgende nummer:

»iv) enhver anden funktion eller aktivitet, som allerede leveres af FAIF'en i forbindelse med en AIF, som den forvalter i overensstemmelse med denne artikel, eller i forbindelse med tjenesteydelser, som den leverer i overensstemmelse med dette stykke, forudsat at enhver potentiel interessekonflikt, der opstår som følge af leveringen af denne funktion eller aktivitet til andre parter, forvaltes hensigtsmæssigt.«

b) I stk. 4 tilføjes følgende litraer:

»c) administration af benchmarks, jf. forordning (EU) 2016/1011

d) kreditserviceringsaktiviteter, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 (*).

_____

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU (EUT L 438 af 8.12.2021, s. 1).«

c) Stk. 5 ændres således:

i) Litra b) udgår.

ii) Følgende litra indsættes:

»e) administration af benchmarks, jf. forordning (EU) 2016/1011, som anvendes i de AIF'er, de forvalter.«

d) Stk. 6 affattes således:

»6. Artikel 15, artikel 16 med undtagelse af stk. 5, første afsnit, samt artikel 23, 24 og 25 i direktiv 2014/65/EU finder anvendelse, når de tjenesteydelser, der er omhandlet i stk. 4, litra a) og b), i denne artikel vedrørende en eller flere af de instrumenter, der er anført i afsnit C i bilag I til direktiv 2014/65/EU, leveres af FAIF'er.«

3) Artikel 7 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne kræver, at en FAIF, der ansøger om tilladelse, indsender følgende oplysninger vedrørende FAIF'en til hjemlandets kompetente myndigheder:

a) oplysninger om de personer, der rent faktisk udfører FAIF'ens opgaver, navnlig med hensyn til de funktioner, der er nævnt i bilag I, herunder:

i) en beskrivelse af disse personers rolle, titel og placering i ledelseshierarkiet

ii) en beskrivelse af disse personers rapporteringsveje og ansvarsområder i og uden for FAIF'en

iii) en oversigt over den tid, som hver af disse personer afsætter til hvert enkelt ansvarsområde

iv) en beskrivelse af de menneskelige og tekniske ressourcer, der understøtter disse personers aktiviteter

aa) FAIF'ens juridiske navn og relevante identifikationskode

b) oplysninger om identiteten af de kapitalejere eller deltagere i FAIF'en, som direkte eller indirekte, i egenskab af fysiske eller juridiske personer, har kvalificeret deltagelse, samt størrelsen heraf

c) en aktivitetsplan, hvoraf FAIF'ens organisatoriske struktur fremgår, herunder oplysninger om, hvordan FAIF'en har til hensigt at overholde sine forpligtelser i kapitel II, III, IV og i givet fald kapitel V-VIII i dette direktiv og sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, artikel 6, stk. 1, litra a), og artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 (*), og en detaljeret beskrivelse af, hvilke egnede menneskelige og tekniske ressourcer FAIF'en vil anvende til dette formål

d) oplysninger om FAIF'ens aflønningspolitikker og -praksisser i henhold til artikel 13

e) oplysninger om aftaler vedrørende delegering og videredelegering til tredjemand af funktioner i henhold til artikel 20, der som minimum omfatter følgende:

i) for enhver, der får overdraget ansvar:

— vedkommendes juridiske navn og relevante identifikationskode

— vedkommendes jurisdiktion, og

— hvor det er relevant, vedkommendes tilsynsmyndighed

ii) en detaljeret beskrivelse af de menneskelige og tekniske ressourcer, som FAIF'en anvender til:

— at varetage den daglige porteføljepleje eller de daglige risikostyringsopgaver i FAIF'en, og

— at overvåge den delegerede aktivitet

iii) for hvert af de AIF'er, som FAIF'en forvalter eller har til hensigt at forvalte:

— en kort beskrivelse af den delegerede porteføljeplejefunktion, herunder om en sådan delegering udgør en delvis eller fuld delegering, og

— en kort beskrivelse af den delegerede risikostyringsfunktion, herunder om en sådan delegering udgør en delvis eller fuld delegering

iv) en beskrivelse af de periodiske foranstaltninger vedrørende rettidig omhu, som FAIF'en skal gennemføre for at overvåge den delegerede opgave.«

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 1).«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. De kompetente myndigheder underretter kvartalsvis ESMA om, hvilke tilladelser der er meddelt eller trukket tilbage i henhold til dette kapitel, og om eventuelle ændringer i listen over AIF'er, som forvaltes eller markedsføres i Unionen af FAIF'er, der har fået meddelt tilladelse.

ESMA fører et centralt, offentligt register over hver FAIF, der er meddelt tilladelse i henhold til dette direktiv, de kompetente myndigheder for hver af disse FAIF'er og en liste over AIF'er, der af sådanne FAIF'er forvaltes eller markedsføres i Unionen. Registeret skal være offentligt tilgængeligt i elektronisk form.«

c) Stk. 6 og 7 udgår.

d) Følgende stykke tilføjes:

»8. Senest den 16. april 2029 aflægger ESMA rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen med en analyse af markedspraksis med hensyn til delegering og overholdelse af nærværende artikels stk. 1-5 og artikel 20 på grundlag af bl.a. de data, der er indberettet til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 24, stk. 2, litra d), og udøvelsen af ESMA's beføjelser vedrørende tilsynsmæssig konvergens. Rapporten skal også indeholde en analyse af overholdelsen af de materielle krav i dette direktiv.«

4) Artikel 8, stk. 1, litra c), affattes således:

»c) de personer, der rent faktisk udfører FAIF'ens opgaver, har et tilstrækkeligt godt omdømme og tilstrækkelige erfaringer, også i forbindelse med den af FAIF'en forvaltede AIF's investeringsstrategier, navnene på disse personer såvel som på enhver person, der efterfølger dem, straks meddeles til de kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemlande, og FAIF'ens forretningsadfærd fastlægges af mindst to fysiske personer, der opfylder nævnte betingelser, og som enten er ansat af FAIF'en på fuld tid eller er ledelsesmedlemmer eller medlemmer af FAIF'ens ledelsesorgan og ved kontrakt er forpligtet til at udøve FAIF'ens virksomhed på fuld tid, og som er bosiddende i Unionen«.

5) I artikel 12 tilføjes følgende stykke:

»4. Med henblik på stk. 1, første afsnit, litra f), aflægger EMSA senest den 16. oktober 2025 rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen med en vurdering af de omkostninger, som FAIF'er pålægger investorerne i de AIF'er, de forvalter, og en redegørelse for årsagerne til omkostningsniveauet og eventuelle forskelle mellem sådanne niveauer, herunder forskelle som følge af arten af de pågældende AIF'er. Som led i denne vurdering analyserer ESMA inden for rammerne af artikel 29 i forordning (EU) nr. 1095/2010 hensigtsmæssigheden og effektiviteten af de kriterier, der er fastsat i ESMA's konvergensværktøjer vedrørende tilsyn med omkostninger.

Med henblik på denne rapport og i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010 forsyner de kompetente myndigheder én gang ESMA med data om omkostninger, herunder alle gebyrer, afgifter og udgifter, som afholdes direkte eller indirekte af investorerne eller af FAIF'en i forbindelse med driften af AIF'en, og som direkte eller indirekte skal allokeres til AIF'en. De kompetente myndigheder stiller disse data til rådighed for ESMA inden for rammerne af deres beføjelser, herunder beføjelsen til at kræve, at FAIF'er fremlægger oplysninger, jf. artikel 46, stk. 2, i dette direktiv.«

6) I artikel 14 tilføjes følgende stykke:

»2a. Hvis en FAIF forvalter eller har til hensigt at forvalte en AIF på initiativ af en tredjemand, herunder i tilfælde hvor den pågældende AIF anvender navnet på en tredjemandsinitiativtager, eller hvor en FAIF udpeger en tredjemands-initiativtager som den, der får overdraget ansvaret, i henhold til artikel 20, forelægger FAIF'en under hensyntagen til eventuelle interessekonflikter detaljerede redegørelser og dokumentation for dens overholdelse af nærværende artikels stk. 1 og 2 for de kompetente myndigheder i dens hjemland. FAIF'en skal navnlig præcisere, hvilke rimelige skridt den har taget for at forhindre interessekonflikter, der opstår som følge af forholdet til tredjemanden, eller, hvis disse konflikter ikke kan forebygges, hvordan den indkredser, forvalter, overvåger og, hvor det er relevant, oplyser om disse interessekonflikter for at forhindre, at de skader AIF'ens og dens investorers interesser.«

7) Artikel 15 ændres således:

a) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Følgende litra tilføjes:

»d) for så vidt angår lånudstedende aktiviteter gennemføre effektive politikker, procedurer og processer for ydelse af lån.«

ii) Følgende afsnit tilføjes:

»Med henblik på første afsnit, litra d), skal FAIF'er, hvis de forvalter AIF'er, der beskæftiger sig med udstedelse af lån, herunder når disse AIF'er opnår eksponering for lån gennem tredjemand, også gennemføre effektive politikker, procedurer og processer for vurdering af kreditrisikoen og forvaltning og overvågning af deres kreditporteføljе, holde disse politikker, procedurer og processer ajour og sikre, at de forbliver effektive, og gennemgå dem regelmæssigt og mindst én gang om året.

Uden at det berører artikel 12, stk. 1, litra b), finder kravene i nærværende stykkes første afsnit, litra d), og andet afsnit, ikke anvendelse på udstedelse af aktionærlån, hvis den nominelle værdi af sådanne lån samlet set ikke overstiger 150 % af AIF'ens kapital.«

b) Følgende stykker indsættes:

»4a. En FAIF skal, hvis en AIF, den forvalter, udsteder lån, sikre, at den nominelle værdi af de lån, der udstedes til en enkelt låntager, samlet set ikke overstiger 20 % af AIF'ens kapital, hvis låntageren er et af følgende:

a) en finansiel virksomhed som defineret i artikel 13, nr. 25), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ([1])*

b) en AIF, eller

c) et investeringsinstitut.

Begrænsningen i første afsnit i dette stykke berører ikke de tærskler, restriktioner og betingelser, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 ([2])*, (EU) nr. 346/2013 ([3])* og (EU) 2015/760 ([4])*.

4b. En FAIF skal sikre, at gearingen for en lånudstedende AIF, som den forvalter, ikke udgør mere end:

a) 175 %, hvis den pågældende AIF er åben

b) 300 %, hvis den pågældende AIF er lukket.

Gearingen for en lånudstedende AIF udtrykkes som forholdet mellem den pågældende AIF's eksponering beregnet i henhold til forpligtelsesmetoden som defineret i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til artikel 4, stk. 3, og dens nettoaktivværdi.

Låneaftaler, som er fuldt ud dækket af kontraktmæssige kapitalforpligtelser fra investorer i den lånudstedende AIF, anses ikke for at udgøre eksponering med henblik på beregning af det forhold, der er omhandlet i andet afsnit.

Hvis en lånudstedende AIF overtræder kravene i dette stykke, og overtrædelsen ligger uden for den forvaltende FAIF's kontrol, træffer FAIF'en inden for en passende frist de foranstaltninger, der er nødvendige for at rette op på situationen, under behørig hensyntagen til investorernes interesser i den lånudstedende AIF.

Uden at det berører de kompetente myndigheders beføjelser som omhandlet i artikel 25, stk. 3, finder kravene i dette stykkes første afsnit ikke anvendelse på en lånudstedende AIF, hvis udlånsaktiviteter udelukkende består i udstedelse af aktionærlån, forudsat at den nominelle værdi af disse lån samlet set ikke overstiger 150 % af AIF'ens kapital.

4c. Den i stk. 4a fastsatte investeringsgrænse på 20 %:

a) finder anvendelse fra den dato, der er angivet i AIF'ens regler, vedtægter eller prospekt, og som ikke må være senere end 24 måneder fra datoen for den første tegning af AIF'ens andele eller kapitalandele

b) ophører med at finde anvendelse, når FAIF'en påbegynder salg af AIF'ens aktiver for at indløse investorernes andele eller kapitalandele som led i afviklingen af AIF'en, og

c) udsættes midlertidigt, hvis AIF's kapital øges eller reduceres.

Den suspension, der er omhandlet i første afsnit, litra c), skal være tidsbegrænset til den periode, der er strengt nødvendig, under behørig hensyntagen til interesserne for investorerne i en AIF og må under alle omstændigheder ikke vare længere end 12 måneder.

4d. Der tages med den i stk. 4c, første afsnit, litra a), omhandlede anvendelsesdato højde for særlige forhold og kendetegn ved de aktiver, som AIF'en skal investere i. Under ekstraordinære omstændigheder kan FAIF'ens kompetente myndigheder efter forelæggelse af en behørigt begrundet investeringsplan godkende en forlængelse af denne tidsfrist med yderligere højst 12 måneder.

4e. FAIF'en sikrer, at en AIF, den forvalter, ikke yder lån til følgende:

a) FAIF'en eller denne FAIF's medarbejdere

b) AIF'ens depositar eller de enheder, som depositaren har delegeret funktioner til i forbindelse med AIF'en i overensstemmelse med artikel 21

c) en enhed, som FAIF'en har delegeret funktioner til i overensstemmelse med artikel 20, eller medarbejderne i denne enhed

d) en enhed inden for samme koncern som defineret i artikel 2, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ([5])* som FAIF'en, undtagen hvis den pågældende enhed er en finansiel virksomhed, der udelukkende finansierer låntagere, som ikke er nævnt i litra a), b) og c) i dette stykke.

4f. Hvis en AIF udsteder lån, skal provenuet af lånene, minus eventuelle tilladte gebyrer for deres forvaltning, tildeles den pågældende AIF fuldt ud. Alle omkostninger og udgifter i forbindelse med forvaltningen af lån skal klart oplyses i overensstemmelse med artikel 23.

4g. Uden at det berører andre EU-retlige instrumenter, kan en medlemsstat forbyde AIF'er, der udsteder lån, at yde lån til forbrugere som defineret i artikel 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF ([6])* på dens område og kan forbyde AIF'er at servicere kreditter ydet til sådanne forbrugere på dens område. Et sådant forbud berører ikke markedsføringen i Unionen af AIF'er, der yder lån til forbrugere eller servicerer kreditter ydet til forbrugere.

4h. Medlemsstaterne forbyder FAIF'er at forvalte AIF'er, som beskæftiger sig med udstedelse af lån, hvis hele eller dele af disse AIF'ers investeringsstrategi er at udstede lån med det ene formål at overføre disse lån eller eksponeringer til tredjemænd.

4i. En FAIF skal sikre, at den AIF, den forvalter, beholder 5 % af den nominelle værdi af hvert lån, som AIF'en har udstedt og efterfølgende overført til tredjemænd. Denne procentdel af hvert lån beholdes:

a) indtil udløb for lån med en løbetid på op til otte år eller for lån ydet til forbrugere uanset deres løbetid, og

b) i en periode på mindst otte år for andre lån.

Uanset første afsnit finder det krav, der er omhandlet deri, ikke anvendelse, hvis:

a) FAIF'en påbegynder salg af AIF'ens aktiver for at indløse andele eller kapitalandele som led i afviklingen af AIF'en

b) afhændelsen er nødvendig med henblik på at overholde de restriktive foranstaltninger, som vedtages i henhold til artikel 215 i TEUF, eller produktkrav

c) salget af lånet er nødvendigt for at give FAIF'en mulighed for at gennemføre investeringsstrategien for den AIF, den forvalter, i AIF'ens investorers bedste interesse, eller

d) salget af lånet skyldes en forringelse af den risiko, der er forbundet med lånet, og som FAIF'en har opdaget som led i sin due diligence- og risikostyringsproces, jf. artikel 15, stk. 3, og køberen informeres om denne forringelse ved køb af lånet.

FAIF'en skal efter anmodning fra de kompetente myndigheder i sit hjemland påvise, at den opfylder betingelserne for anvendelse af den relevante undtagelse, der er fastsat i andet afsnit.

([1])* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

([2])* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 1).

([3])* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 18).

([4])* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/760 af 29. april 2015 om europæiske langsigtede investeringsfonde (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 98).

([5])* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

([6])* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66).«

8) I artikel 16 indsættes følgende stykker:

»2a. En FAIF skal sikre, at den lånudstedende AIF, den forvalter, er af den lukkede type.

Uanset første afsnit kan en lånudstedende AIF være åben, forudsat at den FAIF, der forvalter den, kan påvise over for de kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland, at AIF'ens likviditetsrisikostyringssystem er foreneligt med dens investeringsstrategi og indløsningspolitik.

Kravet i første afsnit i dette stykke berører ikke de tærskler, restriktioner og betingelser, der er fastsat ved forordning (EU) nr. 345/2013, (EU) nr. 346/2013 og (EU) 2015/760.

2b. En FAIF, der forvalter en åben AIF, skal med henblik på at sikre, at den er i overensstemmelse med denne artikels stk. 1 og 2, vælge mindst to relevante likviditetsstyringsværktøjer fra dem, der er omhandlet i bilag V, punkt 2-8, efter at have foretaget en egnethedsvurdering for så vidt angår AIF'ens tilstræbte investeringsstrategi, likviditetsprofil og indløsningspolitik. FAIF'en inkluderer disse værktøjer i AIF'ens regler eller vedtægter til eventuel anvendelse i AIF'ens investorers interesse. Dette valg må ikke kun omfatte de værktøjer, der er omhandlet i bilag V, punkt 5 og 6.

Som en undtagelse fra det første afsnit, kan en FAIF beslutte at vælge kun ét likviditetsstyringsværktøj fra dem, der er omhandlet i bilag V, punkt 2-8, for en AIF, den forvalter, hvis den pågældende AIF er godkendt som pengemarkedsforening i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1131 (*).

FAIF'en implementerer detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering af ethvert valgt likviditetsstyringsværktøj samt operationelle og administrative ordninger for anvendelse af det pågældende værktøj. Det i første og andet afsnit omhandlede valg og de detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering meddeles de kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland.

Indløsning i naturalier som omhandlet i bilag V, punkt 8, kan kun aktiveres for at opfylde indløsningskrav fra professionelle investorer, og hvis indløsningen i naturalier svarer til en pro rata-andel af AIF'ens aktiver.

Uanset dette stykkes fjerde afsnit skal indløsningen i naturalier ikke svare til en pro rata-andel af AIF'ens aktiver, hvis AIF'en udelukkende markedsføres til professionelle investorer, eller hvis formålet med AIF'ens investeringspolitik er at kopiere sammensætningen af et bestemt aktie- eller obligationsindeks, og hvis den pågældende AIF er en exchange-traded fund som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 46), i direktiv 2014/65/EU.

2c. En FAIF, der forvalter en åben AIF, kan i AIF-investorernes interesse midlertidigt udsætte tegning, tilbagekøb og indløsning af AIF'ens andele eller kapitalandele som omhandlet i bilag V, punkt 1, eller, hvis disse værktøjer indgår i AIF'ens fondsbestemmelser eller vedtægter, aktivere eller deaktivere andre likviditetsstyringsværktøjer valgt fra bilag V, punkt 2-8, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2b. FAIF'en kan i AIF-investorers interesse også aktivere side pockets som omhandlet i bilag V, punkt 9.

En FAIF må kun anvende en udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning eller side pockets som omhandlet i første afsnit i undtagelsestilfælde, hvor omstændighederne kræver det, og hvis der tages hensyn til AIF-investorernes interesser.

2d. En FAIF underretter straks sit hjemlands kompetente myndigheder:

a) hvis FAIF'en aktiverer eller deaktiverer det likviditetsstyringsværktøj, der er omhandlet i bilag V, punkt 1

b) hvis FAIF'en aktiverer eller deaktiverer et eller flere af de likviditetsstyringsværktøjer, der er omhandlet i bilag V, punkt 2-8, på en måde, der ikke følger den normale forretningsprocedure som fastsat i AIF'ens regler eller vedtægter.

En FAIF skal inden for en rimelig frist, inden den aktiverer eller deaktiverer et likviditetsstyringsværktøj som omhandlet i bilag V, punkt 9, underrette de kompetente myndigheder i hjemlandet om en sådan aktivering eller deaktivering.

De kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland informerer straks de kompetente myndigheder i FAIF'ens værtsland samt ESMA og, hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 (**), om enhver underretning, som de modtager i henhold til dette stykke. ESMA har beføjelse til at dele de oplysninger, der modtages i medfør af dette stykke, med de kompetente myndigheder.

2e. Medlemsstaterne sikrer, at som minimum de likviditetsstyringsværktøjer, der er angivet i bilag V, er tilgængelige for FAIF'er, der forvalter åbne AIF'er.

2f. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge de krav, som låneudstedende AIF'er skal opfylde for at fastholde en åben struktur. Disse krav skal omfatte et sundt likviditetsstyringssystem, tilgængeligheden af likvide aktiver og stresstest samt en passende indløsningspolitik, der tager højde for lånudstedende AIF'ers likviditetsprofil. Disse krav skal også tage behørigt hensyn til de underliggende låneeksponeringer, den gennemsnitlige tilbagebetalingstid for lånene og den samlede detaljeringsgrad og sammensætning af lånudstedende AIF'ers porteføljer.

2g. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at definere og nærmere præcisere kendetegnene ved de i bilag V angivne likviditetsstyringsværktøjer.

Ved udarbejdelsen af disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder tager ESMA hensyn til AIF'ernes forskellige investeringsstrategier og underliggende aktiver. Disse standarder begrænser ikke FAIF'ernes mulighed for at anvende ethvert relevant likviditetsstyringsværktøj på alle aktivklasser, jurisdiktioner og markedsforhold.

2h. Senest den 16. april 2025 udarbejder ESMA retningslinjer for FAIF'ers valg og justering af likviditetsstyringsværktøjer med henblik på likviditetsrisikostyring og afbødning af risici for den finansielle stabilitet. I disse retningslinjer anerkendes det, at hovedansvaret for likviditetsrisikostyringen stadig ligger hos FAIF'erne. De skal omfatte oplysninger om, under hvilke omstændigheder side pockets, jf. bilag V, punkt 9, kan aktiveres. De giver tilstrækkelig tid til tilpasning, før de finder anvendelse, navnlig for eksisterende AIF'er.

2i. ESMA forelægger de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i denne artikels stk. 2f og 2g, for Kommissionen senest den 16. april 2025.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i stk. 2f og 2g, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

_____

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1131 af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 8).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1).«

9) Artikel 20 ændres således:

a) I stk. 1, første afsnit, foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

»FAIF'er, som har til hensigt at delegere udførelsen på deres vegne af en eller flere af de i bilag I omhandlede funktioner eller af de i artikel 6, stk. 4, omhandlede tjenesteydelser til tredjemand, underretter de kompetente myndigheder i deres hjemland, inden delegeringsaftalerne træder i kraft. Følgende betingelser skal være opfyldt:«

ii) Litra f) affattes således:

»f) FAIF'en skal kunne godtgøre, at den, der får overdraget ansvar, har kompetence og er i stand til at udføre de pågældende funktioner og levere de pågældende tjenesteydelser, at den pågældende blev udvalgt med passende omhu, og at FAIF'en til enhver tid er i stand til effektivt at overvåge den delegerede opgave, til enhver tid at give den, der får overdraget ansvar, yderligere instrukser og at inddrage delegeringen med øjeblikkelig virkning, hvis det er i investorernes interesse.«

b) Stk. 3 erstattes af følgende:

»3. FAIF'ens forpligtelser over for sine kunder, AIF'en og dennes investorer berøres ikke af, at FAIF'en har delegeret funktioner eller tjenesteydelser til tredjemand, eller af en eventuel efterfølgende videredelegering. FAIF'en må ikke delegere funktioner eller tjenesteydelser i et sådant omfang, at denne reelt ikke kan anses for at være forvalter af AIF'en eller leverandøren af tjenesteydelserne som omhandlet i artikel 6, stk. 4, og i en sådan udstrækning, at FAIF'en blot fungerer som et tomt selskab.

3a. FAIF'en sikrer, at udførelsen af de funktioner, der er omhandlet i bilag I, og leveringen af de tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 4, er i overensstemmelse med dette direktiv. Denne forpligtelse gælder, uanset den lovgivningsmæssige status eller hvor dem, der får overdraget ansvar, eller dem, der får videredelegeret ansvar, befinder sig.«

c) I stk. 4 affattes indledningen således:

»Tredjemand kan videredelegere funktioner eller tjenesteydelser, som denne ved delegering har fået overdraget ansvar for, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:«.

d) Stk. 6 erstattes af følgende:

»6. I de tilfælde, hvor den, der har fået overdraget ansvar ved videredelegering, yderligere videredelegerer funktioner eller tjenesteydelser, som denne har fået overdraget ansvaret for, finder betingelserne i stk. 4 tilsvarende anvendelse.

6a. Uanset denne artikels stk. 1 og 6 gælder det, at hvis markedsføringsfunktionen som omhandlet i bilag I, punkt 2b, varetages af en eller flere distributører, der handler på egne vegne, og som markedsfører AIF'en i overensstemmelse med direktiv 2014/65/EU eller gennem forsikringsbaserede investeringsprodukter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 (*), betragtes en sådan funktion ikke som en delegation, der er omfattet af kravene i denne artikels stk. 1 og 6, uanset en eventuel distributionsaftale mellem FAIF'en og distributøren.

_____

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (EUT L 26 af 2.2.2016, s. 19).«

10) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»5a. Uanset stk. 5, litra a), kan en EU-AIF's hjemland tillade, at dets kompetente myndigheder tillader, at et institut som omhandlet i stk. 3, første afsnit, litra a), der er etableret i en anden medlemsstat, udpeges som depositar, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

a) de kompetente myndigheder har modtaget en begrundet anmodning fra FAIF'en om at tillade udpegelse af en depositar, der er etableret i en anden medlemsstat, og denne anmodning viser, at der mangler depositartjenester i AIF'ens hjemland, som effektivt kan opfylde AIF'ens behov under hensyntagen til dens investeringsstrategi, og

b) det samlede beløb på det nationale depositarmarked i AIF'ens hjemland af aktiver, der er overdraget til opbevaring, jf. denne artikels stk. 8, på vegne af EU-AIF'er, der er meddelt tilladelse eller registreret i henhold til gældende national ret i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra k), nr. i), og som forvaltes af en EU-FAIF, ikke overstiger 50 mia. EUR eller det tilsvarende beløb i en anden valuta.

Aktiver, der overdrages til opbevaring af depositarer, der handler i henhold til artikel 36, stk. 1, litra a), og depositarers egne aktiver tages ikke i betragtning ved afgørelsen af, om betingelsen i nærværende stykkes første afsnit, litra b), er opfyldt.

Uanset om betingelserne i første og andet afsnit er opfyldt, tillader de kompetente myndigheder først, at der udpeges en depositar, der er etableret i en anden medlemsstat, efter at have foretaget en individuel vurdering af manglen på relevante depositartjenester i AIF'ens hjemland under hensyntagen til AIF'ens investeringsstrategi.

Hvis de kompetente myndigheder tillader, at der udpeges en depositar, der er etableret i en anden medlemsstat, underretter de ESMA herom.

Dette stykke berører ikke anvendelsen af de øvrige stykker i denne artikel med undtagelse af stk. 5, litra a).«

b) Stk. 6 ændres således:

i) Første afsnit, litra c) og d), affattes således:

»c) Det tredjeland, hvor depositaren er etableret, er ikke identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 (*).

d) De medlemsstater, hvor ikke-EU-AIF'ens andele eller kapitalandele tilsigtes markedsført, og, såfremt det ikke er en af disse medlemsstater, FAIF'ens hjemland har undertegnet en aftale med det tredjeland, hvor depositaren er etableret, som i fuldt omfang overholder standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue og sikrer effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder om eventuelle multilaterale skatteaftaler, og tredjelandet er ikke nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).«

ii) Efter første afsnit indsættes følgende afsnit:

»Uanset indledningen i første afsnit finder betingelserne i litra c) og d) i nævnte afsnit anvendelse på tidspunktet for udpegelsen af depositaren. Hvis et tredjeland, hvor en depositar er etableret, identificeres som et højrisiko-tredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849, jf. første afsnit, litra c), eller tilføjes til bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, jf. første afsnit, litra d), skal der efter udpegelsen af depositaren udpeges en ny depositar inden for en passende periode under behørig hensyntagen til investorernes interesser. Denne periode må ikke være længere end to år.«

c) Stk. 11 ændres således:

i) Andet afsnit, litra c), affattes således:

»c) depositaren har udvist passende dygtighed, omhu og grundighed i forbindelse med udvælgelsen og udpegelsen af enhver tredjemand, som depositaren agter at delegere visse af sine opgaver til, undtagen hvis denne tredjemand er en værdipapircentral, der handler i egenskab af investor-CSD som defineret i den delegerede forordning vedtaget i henhold til artikel 29, stk. 3, og artikel 48, stk. 10, i forordning (EU) nr. 909/2014 og udviser fortsat passende dygtighed, omhu og grundighed ved den regelmæssige kontrol med og løbende overvågning af enhver tredjemand, som depositaren har delegeret visse af sine opgaver til, og af de arrangementer, som tredjemand har foretaget med hensyn til de delegerede opgaver.«

ii) Femte afsnit affattes således:

»Med henblik på nærværende artikel betragtes levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af udsteder-værdipapircentral som defineret i den delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 29, stk. 3, og artikel 48, stk. 10, i forordning (EU) nr. 909/2014, ikke som delegering af depositarens opbevarings-funktioner. Med henblik på nærværende artikel betragtes levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af investor-værdipapircentral som defineret i den nævnte delegerede retsakt, som delegering af depositarens opbevaringsfunktioner.«

d) Stk. 16 affattes således:

»16. Depositaren stiller efter anmodning herom alle oplysninger, som vedkommende har indhentet under udførelsen af sine opgaver, til rådighed for sine kompetente myndigheder, de kompetente myndigheder for AIF'en og for de kompetente myndigheder for FAIF'en.

Hvis AIF'ens eller FAIF'ens kompetente myndigheder er forskellige fra depositarens:

a) skal depositarens kompetente myndigheder straks videregive alle oplysninger, der er relevante for udøvelsen af disse myndigheders tilsynsbeføjelser, til AIF'ens og FAIF'ens kompetente myndigheder, og

b) skal AIF'ens eller FAIF'ens kompetente myndigheder straks videregive alle oplysninger, der er relevante for udøvelsen af disse myndigheders tilsynsbeføjelser, til depositarens kompetente myndigheder.«

e) Stk. 17, litra c), nr. ii), affattes således:

»ii) betingelserne, hvorpå depositaren udøver sine opbevaringsopgaver med hensyn til finansielle instrumenter, som er registreret hos en værdipapircentral, og«.

11) Artikel 23 ændres således:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Litra a) affattes således:

»a) AIF'ens navn, en beskrivelse af AIF'ens investeringsstrategi og -målsætninger, oplysninger om, hvor en eventuel master-AIF er etableret, og hvor de underliggende fonde er etableret, hvis AIF'en er en fund of funds, en beskrivelse af den type aktiver, som AIF'en kan investere i, de fremgangsmåder, den kan anvende, samt alle dermed forbundne risici, alle gældende investeringsbegrænsninger, de omstændigheder, hvorunder AIF'en kan anvende gearing, de tilladte former for og kilder til gearing samt dermed forbundne risici, alle begrænsninger i forbindelse med anvendelse af gearing og enhver foranstaltning vedrørende genanvendelse af sikkerhedsstillelse og aktiver samt det maksimale gearingsniveau, som FAIF'en er berettiget til at anvende på vegne af AIF'en«.

ii) Litra h) affattes således:

»h) en beskrivelse af AIF'ens likviditetsrisikostyring, herunder indløsningsrettigheder under både normale og ekstraordinære omstændigheder, af gældende indløsningsaftaler med investorer og af muligheden og betingelserne for anvendelse af likviditetsstyringsværktøjer valgt i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2b«.

iii) Følgende litra indsættes:

»ia) en liste over gebyrer, afgifter og udgifter, som afholdes af FAIF'en i forbindelse med AIF'ens drift, og som direkte eller indirekte skal allokeres til AIF'en.«

b) I stk. 4 tilføjes følgende litraer:

»d) sammensætningen af den udstedte låneportefølje

e) på årsbasis: alle gebyrer, afgifter og udgifter, som direkte eller indirekte er afholdt af investorer

f) på årsbasis: enhver modervirksomhed, enhver dattervirksomhed eller enhver virksomhed med et særligt formål, som er anvendt i forbindelse med AIF'ens investeringer af eller på vegne af FAIF'en.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»7. For at sikre en ensartet anvendelse af reglerne vedrørende AIF'ens navn skal ESMA senest den 16. april 2026 udarbejde retningslinjer med henblik på at præcisere, under hvilke omstændigheder en AIF's navn er urimeligt, uklart eller vildledende. Disse retningslinjer skal tage hensyn til relevant sektorspecifik lovgivning. Sektorspecifik lovgivning, hvori der fastsættes standarder for fondsnavne eller markedsføring af fonde, har forrang for disse retningslinjer.«

12) Artikel 24 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. En FAIF aflægger regelmæssigt rapport til de kompetente myndigheder i sit hjemland om de markeder og instrumenter, som er genstand for de handler, den foretager på vegne af de AIF'er, som den forvalter.

FAIF'en giver for hver af de AIF'er, som den forvalter, oplysninger om de instrumenter, som den handler med, om de markeder, som den er medlem af eller handler på, og om risikoeksponeringerne og aktiver for hver enkelt AIF. Disse oplysninger skal omfatte identifikationskoder, der er nødvendige for at forbinde de data, der leveres om aktiver, AIF'er og FAIF'er, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder.«

b) Stk. 2 ændres således:

i) Litra c) og d) affattes således:

»c) AIF'ens aktuelle risikoprofil, herunder markedsrisiko, likviditetsrisiko, modpartsrisiko, andre risici, herunder operationel risiko, og det samlede beløb, der er gearet for AIF'en

d) oplysninger om delegeringsaftaler vedrørende porteføljepleje- eller risikostyringsfunktioner som følger:

i) oplysninger om dem, der får overdraget ansvar, med angivelse af deres navn og bopæl eller vedtægtsmæssige hjemsted eller filial, om de har snævre forbindelser med FAIF'en, om de er meddelt tilladelse eller er regulerede enheder med henblik på kapitalforvaltning, deres tilsynsmyndighed, hvis det er relevant, og herunder identifikationskoder på dem, der får overdraget ansvar, som er nødvendige for at forbinde de oplysninger, der gives, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder

ii) antal ansatte omregnet til fuldtidsbeskæftigede, som er ansat af FAIF'en til at varetage de daglige porteføljepleje- eller risikostyringsopgaver i den pågældende FAIF

iii) en liste over og beskrivelse af aktiviteter vedrørende porteføljepleje- eller risikostyringsopgaver, der er uddelegeret

iv) hvis porteføljeplejefunktionen delegeres, størrelsen på og procentdelen af AIF'ens aktiver, der er omfattet af delegeringsaftaler vedrørende porteføljeplejefunktionen

v) antallet af menneskelige ressourcer omregnet til fuldtidsbeskæftigede, som FAIF'en har ansat til at overvåge delegeringsaftalerne

vi) antallet af og datoerne for de periodiske foranstaltninger vedrørende rettidig omhu, der gennemføres af FAIF'en for at overvåge den delegerede aktivitet, en liste over identificerede problemer og, hvis det er relevant, over de foranstaltninger, der er vedtaget for at afhjælpe disse problemer, og datoen for, hvornår disse foranstaltninger skal være gennemført

vii) hvis der foreligger videredelegeringsaftaler, de oplysninger, der kræves i henhold til nr. i), iii) og iv) om dem, der ved videredelegering har fået overdraget ansvar, og de aktiviteter i forbindelse med de porteføljepleje- og risikostyringsfunktioner, der videredelegeres

viii) begyndelses- og slutdatoen for delegerings- og videredelegeringsaftalerne.«

ii) Følgende litra tilføjes:

»f) listen de over medlemsstater, hvor andele eller kapitalandele i AIF'en faktisk markedsføres af FAIF'en eller af en distributør, der handler på vegne af den pågældende FAIF.«

c) Stk. 5, andet afsnit, affattes således:

»Under ekstraordinære omstændigheder og hvor det er påkrævet for at sikre det finansielle systems stabilitet og integritet eller for at fremme langsigtet bæredygtig vækst, kan ESMA efter høring af ESRB anmode de kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland om at indføre yderligere rapporteringskrav.«

d) Følgende stykker indsættes:

»5a. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) de nærmere bestemmelser om de oplysninger, der skal indberettes i henhold til stk. 1 og stk. 2, litra a), b), c), e) og f)

b) det passende standardiseringsniveau for de oplysninger, der skal indberettes i overensstemmelse med stk. 2, litra d)

c) indberetningshyppighed og tidsplaner.

Ved udarbejdelsen af de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, litra b), indfører ESMA ikke indberetningsforpligtelser ud over dem, der er fastsat i stk. 2, litra d).

Ved udarbejdelsen af de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og b), tager ESMA hensyn til andre indberetningskrav, som FAIF'erne er underlagt, den internationale udvikling og internationale standarder og resultaterne af den rapport, der fremlægges i overensstemmelse med artikel 69-a, stk. 2.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 16. april 2027.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

5b. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) formatet af og datastandarderne for den i stk. 1 og 2 omhandlede rapportering

b) de identifikationskoder, der er nødvendige for at forbinde data om aktiver, FAIF'er og AIF'er i de rapporter, der er omhandlet i stk. 1 og 2, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder

c) metoderne og ordningerne for forelæggelse af de i denne artikels stk. 1 og 2 omhandlede rapporter, herunder metoder og ordninger for at forbedre datastandardiseringen og den effektive udveksling og brug af data, der allerede er indberettet inden for en EU-indberetningsramme fra enhver relevant kompetent myndighed, på EU-plan eller nationalt plan under hensyntagen til resultaterne af den rapport, der fremlægges i overensstemmelse med artikel 69-a, stk. 2

d) modellen, herunder de supplerende minimumsindberetningskrav, der skal anvendes af FAIF'er under ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i stk. 5, andet afsnit.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 16. april 2027.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

e) Stk. 6 affattes således:

»6. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 56 og på de i artikel 57 og 58 fastlagte betingelser med henblik på at supplere dette direktiv ved at præcisere, hvornår gearing må anses for at blive anvendt i væsentlig udstrækning med henblik på stk. 4 i nærværende artikel.«

13) Artikel 25, stk. 2, affattes således:

»2. De kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland sikrer, at alle de oplysninger, der indsamles i henhold til artikel 24 vedrørende alle de FAIF'er, som de fører tilsyn med, og de oplysninger, der indsamles i henhold til artikel 7, stilles til rådighed for andre kompetente myndigheder, ESMA, EBA, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 (*) (tilsammen kendt som »De Europæiske Tilsynsmyndigheder« eller »ESA'er«) og ESRB, når det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver, efter procedurerne i artikel 50.

De kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland sikrer, at alle de oplysninger, der indsamles i henhold til artikel 24 vedrørende alle FAIF'er, som de fører tilsyn med, stilles til rådighed udelukkende til statistiske formål for ESCB efter procedurerne i artikel 50.

De kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland giver efter procedurerne i artikel 50 og bilateralt straks oplysninger til de kompetente myndigheder i andre direkte berørte medlemsstater, hvis en FAIF, der er omfattet af deres tilsyn, eller en AIF, der forvaltes af denne FAIF, potentielt kan udgøre en vigtig kilde til modpartsrisiko for et kreditinstitut eller en anden systemisk relevant institution i andre medlemsstater eller det finansielle systems stabilitet i en anden medlemsstat.

_____

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).«

14) Artikel 35, stk. 2, litra b) og c), affattes således:

»b) Det tredjeland, hvor ikke-EU-AIF'en er etableret, er ikke identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849.

c) Det tredjeland, hvor ikke-EU-AIF'en er etableret, har undertegnet en aftale med hjemlandet for den FAIF, der har tilladelse, og med alle andre medlemsstater, hvor det er hensigten, at andele eller kapitalandele i ikke-EU-AIF'en skal markedsføres, og denne aftale er helt i overensstemmelse med standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue og sikrer effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder eventuelle multilaterale skatteaftaler, og tredjelandet er ikke nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner.«

15) I artikel 36, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra c) erstattes af følgende:

»c) det tredjeland, hvor ikke-EU-AIF'en er etableret, ikke er identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849

d) det tredjeland, hvor ikke-EU-AIF'en er etableret, har undertegnet en aftale med hjemlandet for den FAIF, der har tilladelse, og med alle andre medlemsstater, hvor det er hensigten, at andele eller kapitalandele i ikke-EU-AIF'en skal markedsføres, og denne aftale er helt i overensstemmelse med standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue og sikrer effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder eventuelle multilaterale skatteaftaler, og tredjelandet er ikke nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner.«

16) Artikel 37, stk. 7, ændres således:

a) Første afsnit, litra e) og f) affattes således:

»e) Det tredjeland, hvor ikke-EU-FAIF'en er etableret, er ikke identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849.

f) Det tredjeland, hvor ikke-EU-FAIF'en er etableret, har undertegnet en aftale med referencemedlemsstaten, som fuldt ud opfylder standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue og sikrer en effektiv udveksling af oplysninger på skatteområdet, herunder eventuelle multilaterale skatteaftaler, og tredjelandet er ikke nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner.«

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Hvis et tredjeland, hvor en ikke-EU-FAIF er etableret, identificeres som et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849, jf. første afsnit, litra e), eller tilføjes til bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, jf. første afsnit, litra f), efter meddelelsen af tilladelse til en ikke-EU-FAIF, træffer ikke-EU-FAIF'en inden for en passende frist de foranstaltninger, der er nødvendige for at rette op på situationen for så vidt angår de AIF'er, den forvalter, under behørig hensyntagen til investorernes interesser. Denne periode må ikke være længere end to år.«

17) Artikel 40, stk. 2, første afsnit, litra b) og c), affattes således:

»b) Det tredjeland, hvor ikke-EU-AIF'en er etableret, er ikke identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849.

c) Det tredjeland, hvor ikke-EU-AIF'en er etableret, har undertegnet en aftale med referencemedlemsstaten og med alle andre medlemsstater, hvor det er hensigten, at andele eller kapitalandele i ikke-EU-AIF'en skal markedsføres, og denne aftale er helt i overensstemmelse med standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue og sikrer effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder eventuelle multilaterale skatteaftaler, og tredjelandet er ikke nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner.«

18) Artikel 42, stk. 1, første afsnit, litra c), erstattes af følgende:

»c) Det tredjeland, hvor ikke-EU-FAIF'en eller ikke-EU-AIF'en er etableret, er ikke identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849.

d) Det tredjeland, hvor ikke-EU-FAIF'en eller ikke-EU-AIF'en er etableret, har undertegnet en aftale med den medlemsstat, hvor det er hensigten, at andele eller kapitalandele i ikke-EU-AIF'en skal markedsføres, og denne aftale er helt i overensstemmelse med standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue og sikrer effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder eventuelle multilaterale skatteaftaler, og det pågældende tredjeland er ikke nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner.«

19) I artikel 43 tilføjes følgende stykke:

»3. Medlemsstaterne sikrer, at en EU-FAIF med tilladelse, er i stand til at markedsføre andele eller aktier i en EU-AIF, som hovedsagelig investerer i aktier i en bestemt virksomhed, til ansatte i denne virksomhed eller i dens tilknyttede enheder inden for rammerne af opsparingsordninger for medarbejdere eller ordninger for medarbejderdeltagelse, på nationalt eller grænseoverskridende grundlag.

Hvis en sådan AIF markedsføres til ansatte på tværs af grænserne, må den medlemsstat, hvor markedsføringen finder sted, ikke stille yderligere krav end dem, der gælder i AIF'ens hjemland.«

20) Artikel 46, stk. 2, litra j), affattes således:

»j) kræve, i investorernes interesse, under ekstraordinære omstændigheder og efter høring af FAIF'en, at FAIF'er aktiverer eller deaktiverer det likviditetsstyringsværktøj, der er omhandlet i bilag V, punkt 1, hvis der er risici for investorbeskyttelsen eller den finansielle stabilitet, som ud fra et rimeligt og afbalanceret synspunkt nødvendiggør en sådan aktivering eller deaktivering«.

21) Artikel 47 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Der er tavshedspligt for alle personer, der arbejder eller har arbejdet for ESMA, for de kompetente myndigheder eller for enhver anden person, som ESMA har delegeret opgaver til, herunder revisorer og sagkyndige, der har indgået en kontrakt med ESMA. Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke videregives til en anden person eller myndighed, medmindre sådan videregivelse er nødvendig i forbindelse med en retsforfølgelse eller med sager, der er omfattet af skattelovgivning.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Alle oplysninger, der i henhold til dette direktiv udveksles mellem de kompetente myndigheder, ESA'erne og ESRB, betragtes som fortrolige, undtagen hvis:

a) ESMA eller den kompetente myndighed eller en anden berørt myndighed eller et andet berørt organ på det tidspunkt, hvor oplysningerne blev meddelt, har erklæret, at disse oplysninger kan videregives

b) en sådan en videregivelse er nødvendig i forbindelse med en retsforfølgning, eller

c) de offentliggjorte oplysninger anvendes i summarisk eller sammenfattet form, således at de enkelte deltagere på det finansielle marked ikke kan identificeres.

Stk. 2 og nærværende stykkes første afsnit er ikke til hinder for udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder og skattemyndigheder, der befinder sig i samme medlemsstat. Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, videregives de kun i overensstemmelse med dette afsnits første punktum med udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har videregivet dem.«

c) I stk. 4 tilføjes følgende litra:

»d) i investorernes interesse, under ekstraordinære omstændigheder og efter høring af FAIF'en, stille krav om, at ikke-EU-FAIF'er, der markedsfører AIF'er i Unionen, som de forvalter, eller EU-FAIF'er, der forvalter ikke-EU-AIF'er, skal aktivere eller deaktivere et likviditetsstyringsværktøj angivet i bilag V, punkt 1, hvis der er risici for investorbeskyttelsen eller den finansielle stabilitet, der ud fra et rimeligt og afbalanceret synspunkt nødvendiggør en sådan aktivering eller deaktivering.«

22) I artikel 50 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 5 erstattes af følgende:

»5. Når de kompetente myndigheder i en medlemsstat har rimelige grunde til at formode, at en FAIF, der ikke er underlagt deres tilsyn, udfører eller har udført handlinger, der er i strid med dette direktiv, giver disse myndigheder ESMA og de kompetente myndigheder i den pågældende FAIF's hjemland og værtsland en så nøjagtig meddelelse herom som muligt. De modtagende kompetente myndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger og underretter ESMA og de meddelende kompetente myndigheder om resultatet heraf og så vidt muligt om væsentlige udviklinger, der sker i mellemtiden. Dette stykke berører ikke de meddelende kompetente myndigheders beføjelser.

5a. Hvis de kompetente myndigheder i en FAIF's hjemland udøver beføjelser i henhold til artikel 46, stk. 2, litra j), underretter de de kompetente myndigheder i FAIF'ens værtsland, ESMA og, hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB herom.

5b. De kompetente myndigheder i en FAIF's værtsland kan anmode de kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland om at udøve beføjelser i henhold til artikel 46, stk. 2, litra j), idet de angiver årsagerne til anmodningen og underretter ESMA og, hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB herom.

5c. Hvis de kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland ikke er enige i den i stk. 5b omhandlede anmodning, underretter de de kompetente myndigheder i FAIF'ens værtsland, ESMA og, hvis ESRB blev underrettet om den i stk. 5b omhandlede anmodning, ESRB herom og angiver årsagerne til, at de er uenige.

5d. På grundlag af de oplysninger, der er modtaget i henhold til stk. 5b og 5c, afgiver ESMA uden unødig forsinkelse udtalelse til de kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland om udøvelsen af beføjelser i henhold til artikel 46, stk. 2, litra j). ESMA sender denne udtalelse til de kompetente myndigheder i FAIF'ens værtsland.

5e. Hvis de kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland ikke handler i overensstemmelse med ESMA's udtalelse som omhandlet i stk. 5d, eller ikke agter at efterleve denne udtalelse, underretter de ESMA og de kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland herom og angiver begrundelsen for deres manglende efterlevelse eller hensigt om ikke at efterleve den. I tilfælde af en alvorlig trussel mod investorbeskyttelsen eller mod de finansielle markeders korrekte funktion og integritet eller en risiko for stabiliteten af hele eller dele af det finansielle system i Unionen, og medmindre en sådan offentliggørelse er i strid med AIF'ens andelshaveres eller kapitalejeres eller offentlighedens legitime interesser, kan ESMA offentliggøre oplysninger om, at de kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland ikke efterlever eller ikke agter at efterleve dens udtalelse sammen med begrundelserne fra de kompetente myndigheder for deres manglende efterlevelse eller hensigt om ikke at efterleve den. ESMA analyserer, om fordelene ved offentliggørelsen opvejer den øgede trussel mod investorbeskyttelsen, mod de finansielle markeders korrekte funktion og integritet eller mod stabiliteten af hele eller dele af det finansielle system i Unionen som følge af denne offentliggørelse, og underretter på forhånd de kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland om en sådan offentliggørelse.

5f. De kompetente myndigheder i en FAIF's værtsland kan, når de har rimelige grunde til at gøre det, anmode de kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland om straks at udøve beføjelser i henhold til artikel 46, stk. 2, bortset fra litra j) i nævnte stykke, idet de angiver årsagerne til deres anmodning på en så præcis måde som muligt og underretter ESMA og, hvis der potentielt er risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB herom.

De kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland underretter uden unødig forsinkelse de kompetente myndigheder i FAIF'ens værtsland, ESMA og, hvis der potentielt er risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB om de udøvede beføjelser og om resultaterne heraf.

5g. Hvis en medlemsstat har gjort brug af den undtagelse, der tillader udpegelsen af en depositar, der er etableret i en anden medlemsstat, som fastsat i artikel 21, stk. 5a, og hvis de kompetente myndigheder i en AIF's hjemland eller, når AIF'en ikke er reguleret, de kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland har rimelige grunde til at formode, at en depositar, der ikke er underlagt deres tilsyn, udfører eller har udført handlinger, der er i strid med dette direktiv, giver de pågældende kompetente myndigheder straks ESMA og den pågældende depositars kompetente myndigheder en så nøjagtig meddelelse herom som muligt. De modtagende kompetente myndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger og underretter ESMA og de meddelende kompetente myndigheder om resultatet heraf. Dette stykke berører ikke de meddelende kompetente myndigheders beføjelser.

5h. ESMA kan uden unødig forsinkelse anmode de kompetente myndigheder om over for ESMA at redegøre for specifikke sager, der udgør en alvorlig trussel mod investorbeskyttelsen, mod de finansielle markeders korrekte funktion og integritet eller mod stabiliteten af hele eller dele af det finansielle system i Unionen.«

b) Stk. 6, første afsnit, affattes således:

»For at sikre ensartet anvendelse af dette direktiv for så vidt angår udveksling af oplysninger kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af procedurerne for udveksling af oplysninger mellem relevante kompetente myndigheder, ESA'erne, ESRB og medlemmer af ESCB, med forbehold af de gældende bestemmelser i dette direktiv.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»7. Senest den 16. april 2026 udarbejder ESMA retningslinjer, der kan vejlede de kompetente myndigheder i udøvelsen af de i artikel 46, stk. 2, litra j), fastsatte beføjelser, og oplysninger om de situationer, der kan føre til fremsættelse af de anmodninger, der er omhandlet i stk. 5b og 5f. Ved udarbejdelsen af disse retningslinjer tager ESMA hensyn til de potentielle konsekvenser af den pågældende tilsynsforanstaltning for investorbeskyttelsen og den finansielle stabilitet i en anden medlemsstat eller i Unionen. I disse retningslinjer anerkendes det, at hovedansvaret for likviditetsrisikostyringen stadig ligger hos FAIF'erne.«

23) Artikel 60 affattes således:

»*Artikel 60*

Oplysning om undtagelser

Hvis en medlemsstat gør brug af en undtagelse eller mulighed, der er fastsat i artikel 6 eller 9, artikel 15, stk. 4g, eller artikel 21, 22, 28 eller 43, underretter den Kommissionen herom og om eventuelle senere ændringer. Kommissionen offentliggør oplysningerne på et websted eller på en anden let tilgængelig måde.«

24) Artikel 61 ændres således:

a) Stk. 5 udgår.

b) Følgende stykke tilføjes:

»6. FAIF'er, som forvalter AIF'er, der udsteder lån, og som blev oprettet inden den 15. april 2024 anses for at overholde artikel 15, stk. 4a til 4d og artikel 16, stk. 2a indtil den 16. april 2029.

Indtil den 16. april 2029, hvor den nominelle værdi af de lån, der udstedes af en AIF til en enkelt låntager, eller en AIF's gearing, overstiger de grænser, der er omhandlet i artikel 15, stk. 4a og 4b, må FAIF'er, der forvalter disse AIF'er, ikke øge denne værdi eller gearing. Hvis den nominelle værdi af de lån, som en AIF har udstedt til en enkelt låntager, eller en AIF's gearing ligger under de grænser, der er omhandlet i henholdsvis artikel 15, stk. 4a og 4b, må FAIF'er, der forvalter disse AIF'er, ikke øge denne værdi eller gearing over disse grænser.

FAIF'er, der forvalter AIF'er, som udsteder lån, der blev oprettet inden den 15. april 2024, og ikke rejser yderligere kapital efter den 15. april 2024 anses for at overholde artikel 15, stk. 4a til 4d og artikel 16, stk. 2a med hensyn til disse AIF'er.

Uanset dette stykkes første, andet og tredje afsnit kan en FAIF, der forvalter AIF'er, som udsteder lån, og som blev oprettet inden den 15. april 2024, vælge at være omfattet af artikel 15, stk. 4a til 4d og artikel 16, stk. 2a, forudsat at de kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland underrettes herom.

Hvis AIF'er udsteder lån inden den 15. april 2024, kan FAIF'er fortsat forvalte sådanne AIF'er uden at overholde artikel 15, stk. 3, litra d), og artikel 15, stk. 4e, 4f, 4g, 4h og 4i med hensyn til disse lån.«

25) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 69-a*

Anden revision

1. Senest den 16. april 2029 og efter ESMA's rapport udarbejdet i henhold til artikel 7, stk. 8, iværksætter Kommissionen en revision af, hvordan reglerne i dette direktiv fungerer, og erfaringerne med anvendelsen heraf. Revisionen skal omfatte en vurdering af følgende aspekter:

a) virkningerne for den finansielle stabilitet af FAIF'ers adgang til og aktivering af likviditetsstyringsværktøjer

b) effektiviteten af kravene vedrørende meddelelse af tilladelse til FAIF'er i artikel 7 og 8 for så vidt angår delegeringsordningen i artikel 20, navnlig med hensyn til at forhindre oprettelse af tomme selskaber i Unionen

c) hensigtsmæssigheden af kravene fastsat i artikel 15 og artikel 16, stk. 2a og 2f til FAIF'er, der forvalter AIF'er, som udsteder lån

d) hvordan den undtagelse, der gør det muligt at udpege en depositar, der er etableret i en anden medlemsstat som fastsat i artikel 21, stk. 5a, fungerer, og de potentielle fordele og risici, herunder indvirkningen på investorbeskyttelsen, på den finansielle stabilitet, på tilsynseffektiviteten og på tilgængeligheden af markedsvalg, ved at ændre undtagelsens anvendelsesområde i overensstemmelse med målene for kapitalmarkedsunionen

e) hensigtsmæssigheden af de krav, der gælder for FAIF'er, der forvalter en AIF på initiativ af en tredjemand, jf. artikel 14, stk. 2a, og behovet for yderligere sikkerhedsforanstaltninger for at forhindre omgåelse af disse krav, og navnlig om bestemmelserne i dette direktiv om interessekonflikter er effektive og hensigtsmæssige med henblik på at identificere, håndtere, overvåge og, hvor det er relevant, afsløre interessekonflikter, der opstår som følge af forholdet mellem FAIF'en og tredjemandsinitiativtageren

f) hensigtsmæssigheden og indvirkningen på investorbeskyttelsen af udnævnelsen af mindst ét menigt eller uafhængigt medlem af ledelsesorganet for FAIF'en, hvis den forvalter AIF'er, der markedsføres til detailinvestorer.

2. ESMA forelægger senest den 16. april 2026 Kommissionen en rapport om udviklingen af integreret indsamling af tilsynsdata, med fokus på, hvordan det ville være muligt at:

a) mindske overlapning og uoverensstemmelser mellem indberetningsrammen i kapitalforvaltningsbranchen og andre sektorer i den finansielle sektor, og

b) forbedre datastandardiseringen og en effektiv deling og anvendelse af data, der allerede er indberettet inden for en EU-indberetningsramme fra enhver relevant kompetent myndighed, på EU-plan/nationalt plan.

3. Ved udarbejdelsen af den i stk. 2 omhandlede rapport arbejder ESMA tæt sammen med Den Europæiske Centralbank, de øvrige ESA'er og de kompetente myndigheder.

4. Efter den i stk. 1 omhandlede revision og efter høring af ESMA forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med konklusionerne af denne revision.«

26) Bilag I ændres som angivet i bilag I til dette direktiv.

27) Teksten i bilag II til nærværende direktiv tilføjes som bilag V.

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2009/65/EF

I direktiv 2009/65/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2, stk. 1, tilføjes følgende litra:

»u) »værdipapircentral«: en værdipapircentral som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1).«

2) Artikel 6 ændres således:

a) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) I første afsnit, litra b), tilføjes følgende numre:

»iii) modtagelse og formidling af ordrer vedrørende finansielle instrumenter

iv) enhver anden funktion eller aktivitet, som allerede leveres af administrationsselskabet i forbindelse med en UCITS, som den forvalter i overensstemmelse med denne artikel, eller i forbindelse med tjenesteydelser, som den leverer i overensstemmelse med dette stykke, forudsat at enhver potentiel interessekonflikt, der opstår som følge af leveringen af denne funktion eller aktivitet til andre parter, forvaltes hensigtsmæssigt«

ii) I første afsnit tilføjes følgende litra:

»c) administration af benchmarks, jf. forordning (EU) 2016/1011.«

iii) Andet afsnit affattes således:

»Administrationsselskaber skal ikke meddeles tilladelse i henhold til dette direktiv til udelukkende at levere de tjenesteydelser, der er omhandlet i dette stykke. Administrationsselskaber skal ikke meddeles tilladelse til at levere de tjenesteydelser, der er omhandlet i første afsnit, litra c), som anvendes i de investeringsinstitutter, de forvalter.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Artikel 15, artikel 16 med undtagelse af stk. 5, første afsnit, samt artikel 23, 24 og 25 i direktiv 2014/65/EU finder anvendelse, når de tjenesteydelser, der er omhandlet i stk. 3, litra a) og b), i nærværende artikel leveres af administrationsselskaber.«

3) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1, første afsnit, foretages følgende ændringer:

i) Litra b) og c) affattes således:

»b) de personer, der faktisk leder administrationsselskabets forretninger, har et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring også i forbindelse med den type investeringsinstitutter, der administreres af administrationsselskabet, navnene på disse personer såvel som på enhver person, der efterfølger dem, anmeldes straks til de kompetente myndigheder, og administrationsselskabets forretningspolitik fastlægges af mindst to fysiske personer, som opfylder sådanne betingelser og som enten er ansat af administrationsselskabet på fuld tid eller er ledelsesmedlemmer eller medlemmer af administrationsselskabets ledelsesorgan, som er forpligtede til at udøve administrationsselskabets virksomhed på fuld tid og er bosiddende i Unionen

c) ansøgningen om godkendelse ledsages af en aktivitetsplan, der som minimum angiver administrationsselskabets organisatoriske struktur, med nærmere angivelse af de menneskelige og tekniske ressourcer, der vil blive anvendt til at udøve administrationsselskabets virksomhed, og oplysninger om de personer, der reelt udøver administrationsselskabets virksomhed, herunder:

i) en beskrivelse af disse personers rolle, titel og placering i ledelseshierarkiet

ii) en beskrivelse af disse personers rapporteringsveje og ansvarsområder i og uden for administrationsselskabet

iii) en oversigt over den tid, som hver af disse personer afsætter til hvert enkelt ansvarsområde

iv) oplysninger om, hvordan administrationsselskabet har til hensigt at overholde sine forpligtelser i dette direktiv og sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, artikel 6, stk. 1, litra a) og artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 (*), og en detaljeret beskrivelse af, hvilke egnede menneskelige og tekniske ressourcer administrationsselskabet skal anvende til dette formål

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 1).«

ii) Følgende litra tilføjes:

»e) administrationsselskabet fremlægger oplysninger om aftaler vedrørende delegering og videredelegering til tredjemand af funktioner i henhold til artikel 13, der som minimum omfatter følgende:

i) administrationsselskabet juridiske navn og relevante identifikationskode

ii) for enhver, der får overdraget ansvar:

— vedkommendes juridiske navn og relevante identifikationskode

— vedkommendes jurisdiktion, og

— hvor det er relevant, vedkommendes tilsynsmyndighed

iii) en detaljeret beskrivelse af de menneskelige og tekniske ressourcer, som administrationsselskabet anvender til:

— at varetage den daglige porteføljepleje eller de daglige risikostyringsopgaver i administrationsselskabet, og

— at overvåge den delegerede aktivitet

iv) for hvert af de investeringsinstitutter, som det forvalter eller har til hensigt at forvalte:

— en kort beskrivelse af den delegerede porteføljeplejefunktion, herunder om en sådan delegering udgør en delvis eller fuld delegering, og

— en kort beskrivelse af den delegerede risikostyringsfunktion, herunder om en sådan delegering udgør en delvis eller fuld delegering

v) en beskrivelse af de regelmæssige foranstaltninger vedrørende rettidig omhu, som administrationsselskabet skal gennemføre for at overvåge den delegerede aktivitet.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»7. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaber underretter de kompetente myndigheder i deres hjemland om væsentlige ændringer i betingelserne for den oprindelige tilladelse, navnlig væsentlige ændringer af oplysningerne i henhold til denne artikel, før disse ændringer gennemføres.«

4) Artikel 13 ændres således:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Indledningen affattes således:

»Administrationsselskaber, som har til hensigt at delegere udførelsen af en eller flere af de i bilag II omhandlede funktioner eller af de i artikel 6, stk. 3, omhandlede tjenesteydelser til tredjemand, underretter de kompetente myndigheder i deres hjemland, inden delegeringsordningerne træder i kraft. Følgende betingelser skal være opfyldt:«.

ii) Litra b) affattes således:

»b) mandatet må ikke hindre et effektivt tilsyn med administrationsselskabet, og må navnlig ikke forhindre administrationsselskabet i at virke, eller investeringsinstituttet i at blive forvaltet, i investorernes og kundernes interesse«.

iii) Litra g), h) og i) erstattes af følgende:

»g) mandatet må ikke hindre personer, der leder administrationsselskabets virksomhed, i på et hvilket som helst tidspunkt at give yderligere instrukser til det foretagende, som funktioner eller levering af tjenesteydelser er delegeret til, eller at trække mandatet tilbage med øjeblikkelig virkning, hvis dette er i investorernes og kundernes interesse

h) under hensyntagen til karakteren af de funktioner og den levering af tjenesteydelser, der skal delegeres, skal det foretagende, som funktioner eller levering af tjenesteydelser skal delegeres til, være kvalificeret til og i stand til at varetage de pågældende funktioner eller levere de pågældende tjenesteydelser

i) i investeringsinstitutternes prospekter opføres de tjenesteydelser og funktioner, som administrationsselskabet har fået lov til at delegere i overensstemmelse med denne artikel, og

j) administrationsselskabet skal objektivt kunne begrunde hele sin delegeringsstruktur.«

b) Stk. 2 erstattes af følgende:

»2. Administrationsselskabets eller depositarens forpligtelser berøres ikke af, at administrationsselskabet har delegeret funktioner eller tjenesteydelser til tredjemand. Administrationsselskabet må ikke delegere så mange funktioner eller tjenesteydelser, at det reelt ikke længere kan anses for at være forvalter af investeringsinstituttet eller leverandør af tjenesteydelserne i artikel 6, stk. 3, og i et sådant omfang, at administrationsselskabet blot fungerer som et tomt selskab.

3. Uanset denne artikels stk. 1 og 2 gælder det, at hvis markedsføringsfunktionen som omhandlet i bilag II, tredje led, varetages af en eller flere distributører, der handler på egne vegne, og som markedsfører investeringsinstituttet i henhold til direktiv 2014/65/EU eller gennem forsikringsbaserede investeringsprodukter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 (*), betragtes en sådan funktion ikke som en delegation, der er omfattet af kravene i denne artikels stk. 1 og 2, uanset en eventuel distributionsaftale mellem administrationsselskabet og distributøren.

4. Administrationsselskabet sikrer, at udførelsen af de funktioner, der er omhandlet i bilag II, og leveringen af de tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, er i overensstemmelse med dette direktiv. Denne forpligtelse gælder, uanset den lovgivningsmæssige status eller hvor dem, der får overdraget ansvar, eller dem, der får videredelegeret ansvar, befinder sig.

5. Kommissionen vedtager ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 112a foranstaltninger til specificering af følgende:

a) betingelserne for, at kravene i stk. 1 er opfyldt

b) betingelserne, hvorunder et investeringsinstituts administrationsselskab skal anses for at have delegeret sine funktioner i et sådant omfang, at det blot fungerer som et tomt selskab og ikke længere kan anses for at være forvalter af investeringsinstituttet eller leverandør af tjenesteydelserne i artikel 6, stk. 3, jf. stk. 2.

6. Senest den 16. april 2029 aflægger ESMA rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen med en analyse af markedspraksis med hensyn til delegering og overholdelse af artikel 7 og nærværende artikels stk. 1-5, på grundlag af bl.a. de data, der er indberettet til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 20a, stk. 2, litra d), og udøvelsen af sine beføjelser vedrørende tilsynsmæssig konvergens. Denne rapport skal også indeholde en analyse af overholdelsen af de materielle krav i dette direktiv.

_____

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (EUT L 26 af 2.2.2016, s. 19).«

5) Artikel 14 ændres således:

a) Følgende stykke tilføjes:

»2a. Hvis et administrationsselskab forvalter eller har til hensigt at forvalte et investeringsinstitut på initiativ af en tredjepart, herunder i tilfælde hvor det pågældende investeringsinstitut anvender navnet på en tredjemandsinitiativtager, eller hvor et administrationsselskab udpeger en tredjemandsinitiativtager som delegeret i henhold til artikel 13, forelægger administrationsselskabet under hensyntagen til eventuelle interessekonflikter detaljerede forklaringer og dokumentation for dets overholdelse af nærværende artikels stk. 1, litra d), for de kompetente myndigheder i sit hjemland. Administrationsselskabet skal navnlig præcisere, hvilke rimelige skridt det har taget for at forhindre interessekonflikter, der opstår som følge af forholdet til tredjemanden, eller hvis sådanne interessekonflikter ikke kan forebygges, hvordan det indkredser, håndterer, overvåger og, hvor det er relevant, oplyser om interessekonflikter for at forhindre, at de skader investeringsinstituttets og dets investorers interesser.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»4. Med henblik på stk. 1, litra a), aflægger EMSA senest den 16. oktober 2025 rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen med en vurdering af de omkostninger, som investeringsinstitutter og administrationsselskaber pålægger investorerne, og en forklaring på årsagerne til niveauet af disse omkostninger og eventuelle forskelle mellem dem, herunder forskelle som følge af arten af det pågældende investeringsinstitut. Som led i denne vurdering analyserer ESMA inden for rammerne af artikel 29 i forordning (EU) nr. 1095/2010 hensigtsmæssigheden og effektiviteten af de kriterier, der er fastsat i ESMA's konvergensværktøjer vedrørende tilsyn med omkostninger.

Med henblik på denne rapport og i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010 forsyner de kompetente myndigheder én gang ESMA med data om omkostninger, herunder alle gebyrer, afgifter og udgifter, som afholdes direkte eller indirekte af investorerne eller af administrationsselskabet i forbindelse med investeringsinstituttets transaktioner, og som direkte eller indirekte skal allokeres til investeringsinstituttet. De kompetente myndigheder stiller disse data til rådighed for ESMA inden for rammerne af deres beføjelser, herunder beføjelsen til at kræve, at administrationsselskaber fremlægger oplysninger, jf. dette direktivs artikel 98, stk. 2.«

6) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 18a*

1. Medlemsstaterne sikrer, at som minimum de likviditetsstyringsværktøjer, der er angivet i bilag IIA, er tilgængelige for investeringsinstitutter.

2. Et investeringsinstitut vælger mindst to relevante likviditetsstyringsværktøjer fra listen i bilag IIA, punkt 2-8, efter at have foretaget en egnethedsvurdering af disse værktøjer for så vidt angår dets tilstræbte investeringsstrategi, dets likviditetsprofil og dets indløsningspolitik. Investeringsinstituttet inkluderer disse værktøjer i dets fondsbestemmelser eller vedtægter med henblik på eventuel anvendelse i investeringsinstituttets investorers interesse. Dette valg må ikke kun omfatte de værktøjer, der er omhandlet i bilag IIA, punkt 5 og 6.

Som en undtagelse fra det første afsnit, kan et investeringsinstitut vælge kun ét likviditetsstyringsværktøj fra listen i bilag IIA, punkt 2-8, hvis det pågældende investeringsinstitut er godkendt som pengemarkedsforening i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1131 (*).

Investeringsinstituttet implementerer detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering af ethvert valgt likviditetsstyringsværktøj samt operationelle og administrative ordninger for anvendelse af det pågældende værktøj. Det i første og andet afsnit omhandlede valg og de detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering meddeles de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland.

Indløsning i naturalier som omhandlet i bilag IIA, punkt 8, kan kun aktiveres for at opfylde indløsningskrav fra professionelle investorer, og hvis indløsningen i naturalier svarer til en pro rata-andel af investeringsinstituttets aktiver.

Uanset dette stykkes fjerde afsnit skal indløsningen i naturalier ikke svare til en pro rata-andel af investeringsinstituttets aktiver, hvis investeringsinstituttet udelukkende markedsføres til professionelle investorer, eller hvis formålet med investeringsinstituttets investeringspolitik er at kopiere sammensætningen af et bestemt aktie- eller obligationsindeks, og hvis det pågældende investeringsinstitut er en exchange-traded fund som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 46), i direktiv 2014/65/EU.

3. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på nærmere at præcisere kendetegnene ved de i bilag IIA angivne likviditetsstyringsværktøjer.

Ved udarbejdelsen af disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder tager ESMA hensyn til investeringsinstitutters forskellige investeringsstrategier og underliggende aktiver. Disse standarder begrænser ikke investeringsinstitutters mulighed for at anvende ethvert relevant likviditetsstyringsværktøj på alle aktivklasser, jurisdiktioner og markedsforhold.

4. Senest den 16. april 2025 udarbejder ESMA retningslinjer for investeringsinstitutters valg og justering af likviditetsstyringsværktøjer med henblik på likviditetsrisikostyring og afbødning af risici for den finansielle stabilitet. Disse retningslinjer anerkender, at hovedansvaret for likviditetsrisikostyringen stadig ligger hos investeringsinstitutterne. De skal omfatte oplysninger om, under hvilke omstændigheder side pockets, jf. bilag IIA, punkt 9, kan aktiveres. De giver tilstrækkelig tid til tilpasning, før de finder anvendelse, navnlig for eksisterende investeringsinstitutter.

5. ESMA forelægger de i stk. 3 omhandlede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 16. april 2025.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i stk. 3 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

_____

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1131 af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 8).«

7) Følgende artikler indsættes:

»*Artikel 20a*

1. Et administrationsselskab aflægger regelmæssigt rapport til de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland om de markeder og instrumenter, som er genstand for de handler, det foretager på vegne af det investeringsinstitut, som det forvalter.

Administrationsselskabet giver for hvert investeringsinstitut, som det forvalter, oplysninger om de instrumenter, som det handler med, om de markeder, som det er medlem af eller aktivt handler på, og om hvert investeringsinstituts eksponeringer og aktiver. Disse oplysninger skal omfatte identifikationskoder, der er nødvendige for at forbinde de data, der leveres om aktiver, investeringsinstitutter og administrationsselskaber, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder.

2. Et administrationsselskab fremlægger for hvert af de investeringsinstitutter, som det forvalter, følgende for de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland:

a) aftalerne om forvaltning af investeringsinstituttets likviditet, herunder det aktuelle valg af likviditetsstyringsværktøjer og enhver aktivering eller deaktivering heraf

b) investeringsinstituttets aktuelle risikoprofil, herunder markedsrisiko, likviditetsrisiko, modpartsrisiko, andre risici, herunder operationel risiko, og det samlede beløb, der er gearet for investeringsinstituttet

c) resultaterne af de stresstest, der er udført i overensstemmelse med artikel 51, stk. 1

d) oplysninger om delegeringsaftaler vedrørende porteføljepleje- eller risikostyringsfunktioner som følger:

   i) oplysninger om dem, der får overdraget ansvar, med angivelse af deres navn og bopæl eller vedtægtsmæssige hjemsted eller filial, om de har snævre forbindelser med administrationsselskabet, om de er meddelt tilladelse eller er regulerede enheder med henblik på kapitalforvaltning, deres tilsynsmyndighed, hvis det er relevant, og herunder identifikationskoder på dem, der får overdraget ansvar, og som er nødvendige for at forbinde de oplysninger, der gives, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder

   ii) antal ansatte omregnet til fuldtidsbeskæftigede, som er ansat af administrationsselskabet til at varetage de daglige porteføljepleje- eller risikostyringsopgaver i det pågældende administrationsselskab

   iii) en liste over og beskrivelse af aktiviteter vedrørende porteføljepleje- eller risikostyringsopgaver, der er uddelegeret

   iv) hvis porteføljeplejefunktionen er uddelegeret, størrelsen på og procentdelen af investeringsinstituttets aktiver, der er omfattet af delegeringsaftaler vedrørende porteføljeplejefunktionen

   v) antal ansatte omregnet til fuldtidsbeskæftigede, som er ansat af administrationsselskabet til at overvåge delegeringsaftalerne

   vi) antallet af og datoerne for de regelmæssige foranstaltninger vedrørende rettidig omhu, der gennemføres af administrationsselskabet for at overvåge den delegerede aktivitet, en liste over identificerede problemer og, hvis det er relevant, over de foranstaltninger, der er vedtaget for at afhjælpe disse problemer, og datoen for, hvornår disse foranstaltninger skal være gennemført

   vii) hvis der foreligger videredelegeringsaftaler, de oplysninger, der kræves i henhold til nr. i), iii) og iv) om dem, der ved videredelegering har fået overdraget ansvar, og de aktiviteter i forbindelse med de porteføljepleje- og risikostyringsfunktioner, der videredelegeres

   viii) begyndelses- og slutdatoen for delegerings- og videredelegeringsaftalerne

e) en liste over de medlemsstater, hvor andele i investeringsinstituttet faktisk markedsføres af dets administrationsselskab eller af en distributør, der handler på det pågældende administrationsselskabs vegne.

3. De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland sikrer, at alle de oplysninger, der indsamles i henhold til denne artikel vedrørende alle de investeringsinstitutter, som de fører tilsyn med, og de oplysninger, der indsamles i henhold til artikel 7, stilles til rådighed for andre kompetente myndigheder, ESMA, EBA, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 (*) (tilsammen kendt som »De Europæiske Tilsynsmyndigheder« eller »ESA'erne«) og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), når det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver, efter procedurerne i artikel 101.

De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland sikrer, at alle de oplysninger, der indsamles i henhold til denne artikel vedrørende alle investeringsinstitutter, som de fører tilsyn med, stilles til rådighed udelukkende til statistiske formål for ESCB efter procedurerne i artikel 101.

De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland giver efter procedurerne i artikel 101 og bilateralt straks oplysninger til de kompetente myndigheder i andre direkte berørte medlemsstater, hvis et administrationsselskab, der er omfattet deres tilsyn, eller et investeringsinstitut, der forvaltes af det pågældende administrationsselskab, potentielt kan udgøre en vigtig kilde til modpartsrisiko for et kreditinstitut eller en anden systemisk relevant institution i andre medlemsstater eller det finansielle systems stabilitet i en anden medlemsstat.

4. De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland kan, hvis det er nødvendigt for en effektiv overvågning af systemiske risici, kræve andre oplysninger end dem, der er anført i stk. 1, både regelmæssigt og på ad hoc-basis. De kompetente myndigheder underretter ESMA om sådanne yderligere indberetningskrav.

Under ekstraordinære omstændigheder og hvor det er påkrævet for at sikre det finansielle systems stabilitet og integritet eller for at fremme langsigtet bæredygtig vækst, kan ESMA efter høring af ESRB anmode de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland om at indføre yderligere indberetningskrav.

5. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) hvilke de oplysninger, der skal indberettes i henhold til stk. 1, stk. 2, litra a), b), c) og e), og stk. 4

b) det passende standardiseringsniveau for de oplysninger, der skal indberettes i overensstemmelse med stk. 2, litra d)

c) indberetningshyppighed og tidsplaner.

Ved udarbejdelsen af de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, litra b), indfører ESMA ikke indberetningsforpligtelser ud over dem, der er fastsat i stk. 2, litra d).

Ved udarbejdelsen af de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og b), tager ESMA hensyn til andre indberetningskrav, som administrationsselskaberne er underlagt, den internationale udvikling og internationale standarder og resultaterne af den rapport, der fremlægges i overensstemmelse med artikel 20b.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 16. april 2027.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

6. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) formatet af og datastandarderne for de i stk. 1, 2 og 4 omhandlede rapporter

b) de identifikationskoder, der er nødvendige for at forbinde data om aktiver, investeringsinstitutter og administrationsselskaber i de rapporter, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 4, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder

c) metoderne og ordningerne for forelæggelse af de i denne artikels stk. 1 og 2 omhandlede rapporter, herunder metoder og ordninger for at forbedre datastandardiseringen og den effektive udveksling og brug af data, der allerede er indberettet inden for en EU-indberetningsramme fra enhver relevant kompetent myndighed, på EU-plan eller nationalt plan, under hensyntagen til resultaterne af den rapport, der fremlægges i overensstemmelse med artikel 20b

d) modellen, herunder de supplerende minimumsindberetningskrav, der skal anvendes af administrationsselskaber under ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i stk. 4.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 16. april 2027.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 20b

1. ESMA forelægger senest den 16. april 2026 Kommissionen en rapport om udviklingen af integreret indsamling af tilsynsdata, med fokus på, hvordan det ville være muligt at:

a) mindske overlapning og uoverensstemmelser mellem indberetningsrammen i kapitalforvaltningsbranchen og andre sektorer i den finansielle sektor, og

b) forbedre datastandardiseringen og en effektiv deling og anvendelse af data, der allerede er indberettet inden for en EU-indberetningsramme fra enhver relevant kompetent myndighed, på EU-plan/nationalt plan.

I denne rapport skal ESMA også foretage en sammenligning af bedste praksis for dataindsamling i EU og på andre markeder for detailinvesteringsfonde.

2. Ved udarbejdelsen af den i stk. 1 omhandlede rapport arbejder ESMA tæt sammen med Den Europæiske Centralbank, de øvrige europæiske tilsynsmyndigheder og de kompetente myndigheder.

_____

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).«

8) Artikel 22a ændres således:

a) Stk. 2, litra c), affattes således:

»c) depositaren har udvist passende dygtighed, omhu og grundighed i forbindelse med udvælgelsen og udpegelsen af enhver tredjemand, som depositaren agter at delegere visse af sine opgaver til, undtagen hvis denne tredjemand er en værdipapircentral, der handler i egenskab af investor-værdipapircentral som defineret i den delegerede forordning vedtaget i henhold til artikel 29, stk. 3, og artikel 48, stk. 10, i forordning (EU) nr. 909/2014 og udviser fortsat passende dygtighed, omhu og grundighed ved den regelmæssige kontrol med og løbende overvågning af enhver tredjemand, som depositaren har delegeret visse af sine opgaver til, og af de arrangementer, som tredjemand har foretaget med hensyn til de delegerede opgaver.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Med henblik på nærværende artikel betragtes levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af udsteder-værdipapircentral som defineret i den delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 29, stk. 3, og artikel 48, stk. 10, i forordning (EU) nr. 909/2014, ikke som delegering af depositarens opbevaringsfunktioner. Med henblik på nærværende artikel betragtes levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af investor-værdipapircentral som defineret i den nævnte delegerede retsakt, som delegering af depositarens opbevaringsfunktioner.«

9) Artikel 29, stk. 1, andet afsnit, litra b), affattes således:

»b) medlemmerne af investeringsselskabets ledelse skal have et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring også i forbindelse med den type forretninger, der udføres af investeringsselskabet og med henblik herpå og derfor: anmeldes navnene på medlemmerne af ledelsen såvel som enhver udskiftning af dem straks til de kompetente myndigheder, investeringsselskabets forretningspolitik fastlægges af mindst to fysiske personer, der opfylder nævnte betingelser, og som enten er ansat på fuld tid af investeringsselskabet eller er medlemmer af ledelsen eller medlemmer af administrationsselskabets ledelsesorgan, som er forpligtet til at udøve administrationsselskabets virksomhed på fuld tid og er bosiddende i Unionen, og der forstås ved medlemmer af ledelsen personer, der i henhold til loven eller vedtægterne repræsenterer investeringsselskabet, eller som faktisk fastlægger selskabets politik.«

10) I artikel 57 tilføjes følgende stykke:

»3. Hvis investeringsinstituttet aktiverer de i artikel 84, stk. 2, litra a), omhandlede side pockets ved hjælp af adskillelse af aktiver, kan de adskilte aktiver udelukkes fra beregningen af de grænser, der er fastsat i dette kapitel.«

11) I artikel 69 tilføjes følgende stykke:

»6. For at sikre en ensartet anvendelse af reglerne vedrørende investeringsinstituttets navn skal ESMA senest den 16. april 2026 udarbejde retningslinjer med henblik på at præcisere, under hvilke omstændigheder et investeringsinstituts navn er urimeligt, uklart eller vildledende. Disse retningslinjer skal tage hensyn til relevant sektorspecifik lovgivning. Sektorspecifik lovgivning, hvori der fastsættes standarder for fondsnavne eller markedsføring af fonde, har forrang for disse retningslinjer.«

12) Artikel 79, stk. 1, affattes således:

»1. Central investorinformation, herunder navnet på investeringsinstituttet, udgør oplysninger, der skal gives forud for indgåelse af en aftale. Den skal være rimelig og tydelig og må ikke være vildledende. Den skal være i overensstemmelse med de relevante dele af prospektet.«

13) Artikel 84, stk. 2 og 3, erstattes af følgende:

»2. Uanset stk. 1:

a) kan et investeringsinstitut i andelshaveres interesse midlertidigt udsætte tegning, tilbagekøb og indløsning af andele som omhandlet i bilag IIA, punkt 1, eller aktivere eller deaktivere andre likviditetsstyringsværktøjer valgt fra punkt 2-8 i nævnte bilag i overensstemmelse med artikel 18a, stk. 2 Investeringsinstituttet kan i andelshavernes interesse også aktivere side pockets som omhandlet i bilag IIA, punkt 9

b) kan de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland i andelshavernes interesse under ekstraordinære omstændigheder og efter høring af investeringsinstituttet kræve, at et investeringsinstitut aktiverer eller deaktiverer det likviditetsstyringsværktøj, der er omhandlet i bilag IIA, punkt 1, hvis der er risici for investorbeskyttelsen eller den finansielle stabilitet, som ud fra et rimeligt og afbalanceret synspunkt nødvendiggør en sådan aktivering eller deaktivering.

Et investeringsinstitut må kun anvende en udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning eller side pockets som omhandlet i første afsnit, litra a), i undtagelsestilfælde, når omstændighederne kræver det, og når der tages hensyn til dets andelshaveres interesser.

3. Investeringsinstituttet underretter straks de kompetente myndigheder i sit hjemland:

a) hvis investeringsinstituttet aktiverer eller deaktiverer det likviditetsstyringsværktøj, der er omhandlet i bilag IIA, punkt 1

b) hvis investeringsinstituttet aktiverer eller deaktiverer et eller flere af de likviditetsstyringsværktøjer, der er omhandlet i bilag IIA, punkt 2-8, på en måde, der ikke følger den normale forretningsprocedure som fastsat i investeringsinstituttets fondsdokumentationen eller vedtægter.

Et investeringsinstitut skal inden for en rimelig frist, inden det aktiverer eller deaktiverer et likviditetsstyringsværktøj som omhandlet i bilag IIA, punkt 9, underrette de kompetente myndigheder i hjemlandet om en sådan aktivering eller deaktivering.

De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland underretter omgående de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland, de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets værtsland, ESMA og, hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB om enhver underretning, som de modtager i henhold til dette stykke. ESMA har beføjelse til at dele de oplysninger, der modtages i medfør af dette stykke, med de kompetente myndigheder.

3a. Hvis de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland udøver beføjelser i henhold til stk. 2, litra b), underretter de de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets værtsland, de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland, ESMA og, hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB herom.

3b. De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets værtsland eller de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland kan anmode de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland om at udøve beføjelser i henhold til stk. 2, litra b), idet de angiver årsagerne til anmodningen og underretter ESMA og, hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB herom.

3c. Hvis de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland ikke er enige i den i stk. 3b omhandlede anmodning, underretter de de anmodende kompetente myndigheder, ESMA og, hvis ESRB blev underrettet om den i stk. 3b omhandlede anmodning, ESRB herom og angiver årsagerne til, at den er uenig.

3d. På grundlag af de oplysninger, der er modtaget i henhold til stk. 3b og 3c, afgiver ESMA uden unødig forsinkelse udtalelse til de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland om udøvelsen af beføjelser i henhold til stk. 2, litra b). ESMA sender sin udtalelse til de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets værtsland.

3e. Hvis de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland ikke handler i overensstemmelse med ESMA's udtalelse som omhandlet i stk. 3d, eller ikke agter at efterleve denne udtalelse, underretter de ESMA og de anmodende kompetente myndigheder herom og angiver begrundelsen for deres manglende efterlevelse eller hensigt om ikke at efterleve den. I tilfælde af en alvorlig trussel mod investorbeskyttelsen eller mod de finansielle markeders korrekte funktion og integritet eller en risiko for stabiliteten af hele eller dele af det finansielle system i Unionen, og medmindre en sådan offentliggørelse er i strid med investeringsinstituttets andelshaveres eller offentlighedens legitime interesser, kan ESMA offentliggøre oplysninger om, at de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland ikke efterlever eller ikke agter at efterleve dens udtalelse sammen med begrundelserne fra de kompetente myndigheder for deres manglende efterlevelse eller hensigt om ikke at efterleve den. ESMA analyserer, om fordelene ved offentliggørelsen opvejer den øgede trussel mod investorbeskyttelsen, mod de finansielle markeders korrekte funktion og integritet eller mod stabiliteten af hele eller dele af det finansielle system i Unionen som følge af denne offentliggørelse, og underretter på forhånd de kompetente myndigheder om en sådan offentliggørelse.

3f. Senest den 16. april 2026 udarbejder ESMA retningslinjer, der kan vejlede de kompetente myndigheder i udøvelsen af de beføjelser, der er fastsat i stk. 2, litra b), og oplysninger om de situationer, der kan føre til fremsættelse af de anmodninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3b og artikel 98, stk. 3. Ved udarbejdelsen af disse retningslinjer tager ESMA hensyn til de potentielle konsekvenser af den pågældende tilsynsforanstaltning for investorbeskyttelsen og den finansielle stabilitet i en anden medlemsstat eller i Unionen. Disse retningslinjer anerkender, at hovedansvaret for likviditetsrisikostyringen stadig ligger hos investeringsinstitutterne.«

14) I artikel 98 tilføjes følgende stykker:

»3. De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets værtsland kan, når de har rimelige grunde til at gøre det, anmode de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland om straks at udøve beføjelser i henhold til stk. 2, bortset fra litra j) i nævnte stykke, idet de angiver årsagerne til deres anmodning på en så præcis måde som muligt og underretter ESMA og, hvis der potentielt er risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB herom.

De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland underretter straks de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets værtsland, ESMA og, hvis der potentielt er risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB om de udøvede beføjelser og om deres resultater.

4. ESMA kan uden unødig forsinkelse anmode de kompetente myndigheder om over for ESMA at redegøre for specifikke sager, der udgør en alvorlig trussel mod investorbeskyttelsen, mod de finansielle markeders korrekte funktion og integritet eller mod stabiliteten af hele eller dele af det finansielle system i Unionen.«

15) Artikel 101 ændres således:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»Medlemsstaternes kompetente myndigheder samarbejder med hinanden og med ESMA og ESRB, når det er nødvendigt for at bestride deres hverv i henhold til dette direktiv eller udøve deres beføjelser i henhold til dette direktiv eller national ret.«

b) I stk. 9 affattes første afsnit således:

»For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af nærværende artikel og artikel 20a kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge fælles procedurer for de kompetente myndigheder:

a) for samarbejde om kontrol på stedet og undersøgelser som omhandlet i stk. 4 og 5, og

b) for fastlæggelse af procedurer for udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder, ESA'erne, ESRB og medlemmer af ESCB, med forbehold af de gældende bestemmelser i dette direktiv.«

16) Artikel 102 ændres således:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne fastsætter, at alle, der arbejder eller har arbejdet for de kompetente myndigheder, samt revisorer eller eksperter, der handler på de kompetente myndigheders vegne, har tavshedspligt. Denne forpligtelse indebærer, at fortrolige oplysninger, som disse personer modtager i forbindelse med deres hverv, ikke må videregives til nogen anden person eller myndighed undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at de enkelte investeringsinstitutter, administrationsselskaber og depositarer (selskaber, der medvirker ved investeringsinstitutters aktiviteter) ikke kan identificeres, medmindre der er tale om tilfælde, der er omfattet af straffe- eller skatteretten.«

b) I stk. 2 indsættes følgende afsnit:

»Stk. 1 og nærværende stykkes første og andet afsnit er ikke til hinder for udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder og skattemyndigheder, der befinder sig i samme medlemsstat. Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, videregives de kun i overensstemmelse med dette afsnits første punktum med udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har videregivet dem.«

17) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 110a*

Senest den 16. april 2029 og efter ESMA's rapport udarbejdet i henhold til artikel 13, stk. 6, iværksætter Kommissionen en revision af, hvordan reglerne i dette direktiv fungerer, og erfaringerne med anvendelsen heraf. Revisionen skal omfatte en vurdering af følgende aspekter:

a) effektiviteten af de i artikel 7 og 8 fastsatte krav vedrørende tilladelse og den i dette direktivs artikel 13 fastsatte delegeringsordning, navnlig med henblik på at forhindre oprettelse af tomme selskaber i Unionen

b) hensigtsmæssigheden og indvirkningen på investorbeskyttelsen af udnævnelsen af mindst ét menigt eller uafhængigt medlem af ledelsesorganet for investeringsinstituttets administrationsselskaber eller investeringsselskaber

c) hensigtsmæssigheden af de krav, der gælder for administrationsselskaber, der forvalter et investeringsinstitut på initiativ af en tredjemand, jf. artikel 14, stk. 2a, og behovet for yderligere sikkerhedsforanstaltninger for at forhindre omgåelse af disse krav, og navnlig om bestemmelserne i dette direktiv om interessekonflikter er effektive og hensigtsmæssige med henblik på at indkredse, håndtere, overvåge og, hvor det er relevant, oplyse om interessekonflikter, der opstår som følge af forholdet mellem administrationsselskabet og tredjemandsinitiativtageren.«

18) Artikel 112a ændres således:

a) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit efter første afsnit:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 13, i en periode på fire år fra den 15. april 2024.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Den i artikel 12, 13, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 og 111 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 12, 13, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 og 111 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

19) Bilag I ændres i overensstemmelse med bilag III til nærværende direktiv.

20) Teksten i bilag IV til nærværende direktiv indsættes som bilag IIA.

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 16. april 2026 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 16. april 2026 med undtagelse af de love og bestemmelser, der gennemfører artikel 1, nr. 12), og de love og bestemmelser, der gennemfører artikel 2, nr. 7), med hensyn til artikel 20a i direktiv 2009/65/EF, som de anvender fra den 16. april 2027.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 13. marts 2024.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	H. LAHBIB
Formand	*Formand*

BILAG I

I bilag I, punkt 2, tilføjes følgende litraer:

»d) Udstedelse af lån på vegne af en AIF

e) Servicering af securitiseringsenheder med særligt formål.«

BILAG II

»*BILAG V*

LIKVIDITETSSTYRINGSVÆRKTØJER, SOM ER TILGÆNGELIGE FOR FAIF'ER, DER FORVALTER ÅBNE AIF'ER

1. Udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning: Udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning betyder, at der midlertidigt ikke tillades tegning, tilbagekøb og indløsning af fondens andele eller kapitalandele.

2. Indløsningsgate: En indløsningsgate betyder en midlertidig og delvis begrænsning af andelshavernes eller kapitalejernes ret til at indløse deres andele eller kapitalandele, således at investorerne kun kan indløse en vis del af deres andele eller kapitalandele.

3. Forlængelse af opsigelsesfrister: Med forlængelse af opsigelsesfrist forstås en forlængelse af den opsigelsesfrist, som andelshaverne eller kapitalejerne skal give fondsforvaltere ud over en minimumsperiode, der er passende for fonden, når de indløser deres andele eller kapitalandele.

4. Indløsningsgebyr: Et indløsningsgebyr er et gebyr inden for et på forhånd fastsat interval, der tager højde for omkostningerne ved at likvidere, og som betales til fonden af andelshavere eller kapitalejerne, når de indløser andele eller kapitalandele, og som sikrer, at andelshavere eller kapitalejere, der forbliver i fonden, ikke uretmæssigt stilles dårligere.

5. Swing pricing: Swing pricing er en på forhånd fastsat mekanisme, hvorved nettoværdien af andele eller kapitalandele i en investeringsfond justeres ved hjælp af en faktor (»swing factor«), der afspejler omkostningerne ved at likvidere.

6. Dual pricing: Dual pricing er en på forhånd fastsat mekanisme, hvorved tegnings-, tilbagekøbs- og indløsningskurserne for andele eller kapitalandele i en investeringsfond fastsættes ved at justere nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel med en faktor, der afspejler omkostningerne ved at likvidere.

7. Anti-dilution-opkrævning: Anti-dilution-opkrævning er et gebyr, som en andelshaver eller kapitalejer betaler til fonden på tidspunktet for en tegning, et tilbagekøb eller en indløsning af andele eller kapitalandele, som kompenserer fonden for de omkostninger ved at likvidere, der opstår på grund af transaktionens størrelse, og som sikrer, at andre andelshavere eller kapitalejere ikke uretmæssigt stilles dårligere.

8. Indløsning i naturalier: Indløsning i naturalier betyder overførsel af fondens aktiver i stedet for kontanter med henblik på at imødekomme indløsningskrav fra andelshavere eller kapitalejere.

9. Side pockets: Side pockets betyder adskillelse af visse aktiver, hvis økonomiske eller juridiske kendetegn har ændret sig væsentligt eller er blevet usikre på grund af ekstraordinære omstændigheder, fra fondens resterende aktiver.«

BILAG III

I bilag I, skema A, affattes punkt 1.13 således:

»1.13. Fremgangsmåden ved og vilkårene for tilbagekøb og indløsning af andele og tilfælde, i hvilke tegning, tilbagekøb og indløsning kan udsættes eller andre likviditetsstyringsværktøjer kan aktiveres.		1.13. Fremgangsmåden ved og vilkårene for tilbagekøb og indløsning af andele og tilfælde, i hvilke tegning, tilbagekøb og indløsning kan udsættes eller andre likviditetsstyringsværktøjer kan aktiveres. Hvis investeringsselskaber har forskellige investeringsafdelinger, oplyses det, hvordan en andelshaver kan flytte fra én afdeling til en anden, og hvilke omkostninger der vil være forbundet hermed.«

BILAG IV

»*BILAG IIA*

LIKVIDITETSSTYRINGSVÆRKTØJER, SOM ER TILGÆNGELIGE FOR INVESTERINGSINSTITUTTER

1. Udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning: Udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning betyder, at der midlertidigt ikke tillades tegning, tilbagekøb og indløsning af fondens andele eller kapitalandele.

2. Indløsningsgate: En indløsningsgate betyder en midlertidig og delvis begrænsning af andelshavernes eller kapitalejernes ret til at indløse deres andele eller kapitalandele, således at investorerne kun kan indløse en vis del af deres andele eller kapitalandele.

3. Forlængelse af opsigelsesfrister: Med forlængelse af opsigelsesfrist forstås en forlængelse af den opsigelsesfrist, som andelshaverne eller kapitalejerne skal give fondsforvaltere ud over en minimumsperiode, der er passende for fonden, når de indløser deres andele eller kapitalandele.

4. Indløsningsgebyr: Et indløsningsgebyr er et gebyr inden for et på forhånd fastsat interval, der tager højde for omkostningerne ved at likvidere, og som betales til fonden af andelshavere eller kapitalejerne, når de indløser andele eller kapitalandele, og som sikrer, at andelshavere eller kapitalejere, der forbliver i fonden, ikke uretmæssigt stilles dårligere.

5. Swing pricing: Swing pricing er en på forhånd fastsat mekanisme, hvorved nettoværdien af andele eller kapitalandele i en investeringsfond justeres ved hjælp af en faktor (»swing factor«), der afspejler omkostningerne ved at likvidere.

6. Dual pricing: Dual pricing er en på forhånd fastsat mekanisme, hvorved tegnings-, tilbagekøbs- og indløsningskurserne for andele eller kapitalandele i en investeringsfond fastsættes ved at justere nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel med en faktor, der afspejler omkostningerne ved at likvidere.

7. Anti-dilution-opkrævning: Anti-dilution-opkrævning er et gebyr, som en andelshaver eller kapitalejer betaler til fonden på tidspunktet for en tegning, et tilbagekøb eller en indløsning af andele eller kapitalandele, som kompenserer fonden for de omkostninger ved at likvidere, der opstår på grund af transaktionens størrelse, og som sikrer, at andre andelshavere eller kapitalejere ikke uretmæssigt stilles dårligere.

8. Indløsning i naturalier: Indløsning i naturalier betyder overførsel af fondens aktiver i stedet for kontanter med henblik på at imødekomme indløsningskrav fra andelshavere eller kapitalejere.

9. Side pockets: Side pockets betyder adskillelse af visse aktiver, hvis økonomiske eller juridiske kendetegn har ændret sig væsentligt eller er blevet usikre på grund af ekstraordinære omstændigheder, fra fondens resterende aktiver.«